

ਰਾਜੀਵ ਨਰਾਇਣ ਰੈਨਾ ਜੇ.

ਰਾਜੇਸ਼ ਅਰੋੜਾ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਸੋਨੀਆ ਅਰੋੜਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ — ਜਵਾਬਦਾਰ

2020 ਦਾ CR ਨੰਬਰ 1431

ਮਾਰਚ 05, 2020

(A) ਹਿੰਦੂ ਸੈਰਿਜ਼ ਐਕਟ, 1955—ਐਸ.ਐਸ. 13 ਅਤੇ 24—ਪਰਿਵਾਰਕ ਅਦਾਲਤਾਂ ਐਕਟ, 1984—S.3—ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੋਡ, 1908—O.21 Rl. 37 ਅਤੇ S.51—ਐਕਸੀਕਿਊਸ਼ਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿਚ ਕੈਦ ਦਾ ਹੁਕਮ—ਇਸਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ—ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਡਿਫਾਲਟਿੰਗ ਜੱਜਮੈਂਟ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ—ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਵਿਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਸਿਵਲ ਕੈਦ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ—ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਦਾ ਅਖ਼ਤਿਆਰ ਹੈ। ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ 15 ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ, ਜਾਂ ਉਸਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕਰੇ ਜੇਕਰ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਲਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ - ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਫੈਸਲੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹਰੇਕ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਉਪਾਅ ਮੌਜੂਦ ਹਨ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ।

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦੀਵਾਨੀ ਕੈਦ ਵਿਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਖ਼ਤਿਆਰ ਹੈ ਅਤੇ ਜਾਂ ਤਾਂ ਹੁਕਮ ਦੇਣਾ ਹੈ; ਜੱਜ-ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪੰਦਰਾਂ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕਰਨਾ, ਜਾਂ ਜੇਕਰ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਲਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਰਿਹਾਅ ਕਰੋ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਰਣੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹਰੇਕ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਉਪਾਅ ਮੌਜੂਦ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਟਾਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ।

(ਪਰਾ 16)

(B) ਹਿੰਦੂ ਸੈਰਿਜ਼ ਐਕਟ, 1955—ਐਸ.ਐਸ. 13 ਅਤੇ 24—ਫੈਮਿਲੀ ਕੋਰਟਸ ਐਕਟ, 1984—S.3—ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਕੋਡ, 1908—O.21, ਆਰ.ਐੱਲ.37 ਅਤੇ ਐੱਸ. 51—ਹੁਕਮ ਚਲਾਉਣਾ—ਸੰਮਨ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਮੰਨੀ ਗਈ—ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ—ਐਕਸੀਕਿਊਸ਼ਨ ਤਲਾਕ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੇਣ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਵਧੀਕ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਜੱਜ ਅੱਗੇ ਦਾਇਰ ਅਰਜ਼ੀਆਂ- ਪਤੀ ਨੂੰ ਸੰਮਨ ਦੀ ਗਲਤ ਸੇਵਾ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਰਡਰ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀਵਾਨੀ ਕੈਦ ਦੇ ਵਾਰੰਟਾਂ ਦੇ ਸਖ਼ਤ

ਕਦਮ ਹਨ-ਸਿਰਫ਼ ਕਿਉਂਕਿ ਪਤੀ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਠਿਕਾਣਿਆਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਸੀ

ਅਦਾਲਤ ਉਸ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਕਲਪਨਾ ਬਣਾ ਕੇ ਦੋਸ਼ਪੂਰਨ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ, ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 18.11.2019 ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਅਜਾਇਬ ਸਿੰਘ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ 4.10.2019 ਦੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੀਵਾਨੀ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 29.11.2019 ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹਨਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਠਿਕਾਣੇ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਉੱਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਇੱਕ ਕਲਪਨਾ ਬਣਾ ਕੇ ਅਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਉਸ ਉੱਤੇ ਸੇਵਾ ਸਮਝਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(ਪੈਰਾ 20)

(C) ਕੋਡ ਆਫ਼ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ, 1908—O.21, RI.37 ਅਤੇ S.51—ਐਕਸੀਕਿਊਸ਼ਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿਚ ਕੈਦ ਦਾ ਆਦੇਸ਼—ਕਾਨੂੰਨੀ—ਇਹ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਦੇ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਅਗਲੇ ਪੜਾਅ ਵਿਚ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਰਜ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਧਾਰਾ 51 ਦੇ ਪਰਿਵਰਤਨ ਵਿੱਚ ਲੋੜਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ—ਪਰਿਵਾਰਕ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਗਲਤ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਹ ਸੀ।

ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਦੇ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਅਗਲੇ ਪੜਾਅ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 51 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿੱਚ ਲੋੜਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦਰਜ ਕਰਨੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਫੈਮਿਲੀ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਹੈ। 'ਤੇ ਸੀ।

(ਪੈਰਾ 39)

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਆਲੋਕ ਜੱਗਾ ।

ਨਵੀਨ ਸ਼ਰਮਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਕੈਵੀਏਟਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਰਾਜੀਵ ਨਰਾਇਣ ਰੈਣਾ, ਜੇ.

(1) ਸੀਵਿਲ ਆਰਡਰ 227 ਅਧੀਨ ਦਾਇਰ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ 4.10.2019 (ਅਨੇਕਸ ਪੀ-7) ਦੇ ਹੁਕਮ ਅਤੇ ਵਧੀਕ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਜੱਜ, ਫੈਮਿਲੀ ਕੋਰਟ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ 29.11.2019 (ਅਨੇਕਸ ਪੀ-14) ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਆਰਡਰ XXI, ਨਿਯਮ 37 CPC ਆਰ/ਡਬਲਯੂ ਸੈਕਸ਼ਨ 151 ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਟਿਕਾਊ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ

ਦੇ ਉਲਟ ਹੋਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ। ਦੇ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੋਵਾਂ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਅਰਦਾਸ ਹੈ

ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਕੈਦ।

(2) ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਸ੍ਰੀ ਆਲੋਕ ਜੱਗਾ ਅਤੇ ਕੈਵੀਏਟਰ ਲਈ ਸ੍ਰੀ ਨਵੀਨ ਸ਼ਰਮਾ ਨੇ ਲੰਮਾ ਸਮਾਂ, ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਅਣਗੌਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਤੇ ਜੁੜੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਇਆ [ਜਿਸ ਦੀਆਂ ਫੋਟੋਆਂ ਸ੍ਰੀ ਜੱਗਾ ਵੱਲੋਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਲਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਨਿਆਂਇਕ ਆਦੇਸ਼ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਵਿਰੋਧੀ ਪੱਖ ਤੋਂ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ] ਅਤੇ ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਆਲੋਚਨਾਤਮਕ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਪਹਿਲਾ, ਛੋਟਾ ਹੁਕਮ ਮਿਤੀ 4.10.2019 ਅਤੇ ਦੂਜਾ, 29.11.2019 ਦਾ ਲੰਮਾ ਹੁਕਮ, ਜੋ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਨਾ ਸਿਰਫ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਗਲਤ ਹਨ, ਬਲਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕੈਦ ਕਰਨ ਦੀ ਤਾਕਤ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਉਲਟ ਵੀ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਨਿਹਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਬਣਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੀ ਫੈਮਿਲੀ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ। ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਜਵਾਬਦੇਹ (ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਸਾਬਕਾ ਪਤਨੀ) ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਧੀ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਾਇਰ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ/ਕੈਦ ਵਿੱਚ ਭੇਜੇ ਜਾਣ ਦੀ ਅਗਾਊਂ ਧਮਕੀ ਦੇ ਬੁਰੇ ਨਤੀਜੇ ਨਿਕਲੇ ਹਨ। 5.4.2016 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ। ਅਣਗੌਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੇ ਨਿਆਂ ਦੀ ਘੋਰ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਕੇਸ ਦੇ ਬਕਾਏ ਜਾਂ ਇਸਦੀ ਮਾਤਰਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਰਾਏ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਲੰਬਿਤ ਚੱਲਣ ਵਾਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਟਿੱਪਣੀ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਸੀਮਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਇਹ ਕਹਿਣ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਕੁਝ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਰੱਖੇ ਹਨ, ਜੋ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ 3 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੇਨਟੇਨੈਂਸ ਪੈਂਡੈਂਟ ਲਾਈਟ ਲਈ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾ ਚੁੱਕੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਿਹੜਾ ਮੁੱਦਾ ਕੰਮ 'ਤੇ ਆਵੇਗਾ। ਰਿਮਾਂਡ 'ਤੇ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਅਦਾਲਤ, ਜੇਕਰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 125 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਹਿੰਦੂ ਮੈਰਿਜ ਐਕਟ, 1955 (ਛੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ 'HMA') ਦੇ ਜਮਾਂਦਰੂ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਐਡਜਸਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ।

(3) ਕੁਝ ਵਿਆਪਕ ਪਰ ਤੰਗ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੀ ਧਾਰਾ 24 ਅਤੇ 26 ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਤਲਾਕ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ 2.8.2019 ਨੂੰ ਵਧੀਕ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਜੱਜ, ਫੈਮਿਲੀ ਕੋਰਟ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ 2019 ਦੇ ਨੰਬਰ 1625 ਅਤੇ 2019 ਦੇ 1626 ਵਾਲੀਆਂ ਦੋ ਫਾਂਸੀ ਦੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਐਚ.ਐਮ.ਏ. ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦਿੱਤੇ [ਵਿਆਹ ਨੂੰ 15.11.2019 ਨੂੰ ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿਖੇ ਪੂਰਵਵਰਤੀ ਵਧੀਕ ਫੈਮਿਲੀ ਕੋਰਟ

ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਤਲਾਕ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਭੰਗ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਪਤਨੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਤਲਾਕ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ] ਅਤੇ ਧਾਰਾ 125 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ। ਪਤਨੀ ਵੱਲੋਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰਕਮਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦੋ ਫਾਂਸੀ ਦੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਕੱਢੇ ਗਏ ਕੇਸ ਨੰਬਰ 1626/2019 ਵਿੱਚ, 2.8.2019 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾ ਜਿਮਨੀ ਹੁਕਮ ਇਹ ਹੈ:

“ਮੌਜੂਦਾ: ਸ਼. ਸੁਨੀਲ ਦੱਤ, ਬਿਨੈਕਾਰ ਲਈ ਐਡ.

ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਜੇਡੀ ਨੂੰ 04.10.2019 ਲਈ ਫਾਂਸੀ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ।”

(4) ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ 4.10.2019 ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਿਨ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਦੋਸ਼ਪੂਰਨ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਹੁਕਮ XXI, ਨਿਯਮ 37 ਸੀਪੀਸੀ ਆਰ/ਡਬਲਯੂ ਸੈਕਸ਼ਨ 151 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਹੁਕਮ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ 'ਤੇ ਸੰਮਨ ਦੀ ਗਲਤ ਸੇਵਾ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀਵਾਨੀ ਕੈਦ ਦੇ ਵਾਰੰਟਾਂ ਦੇ ਸਖ਼ਤ ਉਪਾਅ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਨਾ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, 7.2.2020 ਨੂੰ ਕੈਦ ਦੇ ਨਵੇਂ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸੇ ਸਾਹ ਵਿੱਚ, ਦੁਬਾਰਾ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਕੈਦ ਦੇ ਨਵੇਂ ਵਾਰੰਟਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਉਹ ਇਲਜ਼ਾਮਬੱਧ ਹੁਕਮ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ: -

“ਮੌਜੂਦਾ: ਸ਼. ਸੁਨੀਲ ਦੱਤ, ਬਿਨੈਕਾਰ ਲਈ ਐਡ.

ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨੋਟਿਸ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤਾ ਪਤਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਹੈ ਜਿੱਥੋਂ HMA ਦੀ ਧਾਰਾ 24 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇ ਬਕਾਏ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ 'ਤੇ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਦੀਵਾਨੀ ਕੈਦ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਚਾਰਜ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 04.11.2019 ਲਈ, ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਕੈਦ ਦੇ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ।”

(5) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕਈ ਵਾਰ ਕੈਦ ਦੇ ਵਾਰੰਟ (ਦੀਵਾਨੀ) ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ ਦੁਆਰਾ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ 2.8.2019 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਪਹਿਲਾ ਨੋਟਿਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸੇਵਾ ਏਜੰਸੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਨਾਲ 'ਅਨਸਰਵ' ਵਾਪਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ "ਸਪਲਾਈ ਕੀਤਾ ਪਤਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ" ". ਉਪਰੋਕਤ ਦੋਵੇਂ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 4.11.2019 ਨੂੰ ਦੀਵਾਨੀ ਕੈਦ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ 'ਤੇ ਕੈਦ ਦੇ ਨਵੇਂ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਸੰਮਨ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇ ਸਨ।

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਦੋ ਹੁਕਮ ਮਿਤੀ 18.11.2019 ਅਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਮਿਤੀ

29.11.2019 ਨੂੰ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਵਿਸਤਾਰ ਨਾਲ ਨਜ਼ਿਠਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 2.12.2019 ਅਤੇ 4.1.2020 ਦੇ ਦੋ ਆਰਡਰ 4.11.2019 ਦੇ ਸਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਜਦੋਂ ਵਾਰੰਟ ਵਾਪਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਸਨ। ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ 15.2.2020 ਤੱਕ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। 14.2.2020 ਨੂੰ ਫਾਈਲ ਨੂੰ ਵਧੀਕ ਫੈਮਿਲੀ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆਂ ਹੁਕਮ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਪਰ ਜਵਾਬਦੇਹ (ਪਟੀਸ਼ਨਰ) ਨੂੰ ਇਕੱਲੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਫਿਰ ਕਿਸ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਸੀ ਉਸਦੀ ਤਰਫੋਂ:-

“ਫਾਈਲ ਅੱਜ ਲਈ ਗਈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ 15.02.2020 ਨੂੰ ਛੁੱਟੀ 'ਤੇ ਸੀ। ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਤੈਅ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ 27.3.2020 ਤੱਕ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।”

(6) ਬੇਅਦਬੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ, ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ 20.2.2020 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ 5.3.2020 ਨੂੰ ਕੈਵੀਏਟਰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਈ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਸੰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਮੋਜ਼ੀਲਾ 'ਤੇ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦੇਣ ਅਤੇ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅੱਪਲੋਡ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਸਹੀ ਪੱਤਰ-ਵਿਹਾਰ ਪਤੇ, ਜੋ ਕਿ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸਰਵਰ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਹੈ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਰਜ਼ੀਆਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਪਤੇ ਅਤੇ ਕਾਰਨ ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸੰਮਨ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਘਾਟ ਦੇ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਪਹਿਲੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਦੇ ਸਬੂਤ ਰੱਖੇ ਹਨ। ਪਤਾ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੰਮਨ ਦੇ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਅਦਾਲਤੀ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸਹੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਨਿੱਜੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਗਲਤ ਕੁਆਰਟਰਾਂ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਵਧੀਕ ਪਰਿਵਾਰਕ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਨਿਆਂ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

(7) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਧੀਕ ਫੈਮਿਲੀ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਣਉਚਿਤਤਾ ਦੀ ਇਕ ਹੋਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਜੱਗਾ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਲੁਧਿਆਣਾ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਕ ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲੀਬਿਤ ਹੈ। ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਪਤਨੀ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਫੰਡਾਂ ਤੋਂ ਖਰੀਦੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਉਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਕੋਈ ਟਿੱਪਣੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੀ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਜੱਗਾ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਪਲ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 18.11.2019 ਨੂੰ [ਵਿਆਹ ਭੰਗ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਬਾਅਦ] ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ, ਵਧੀਕ ਫੈਮਿਲੀ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੈਦ ਦੇ ਵਾਰੰਟਾਂ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰੀ, ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਭੇਜਣ ਲਈ ਸੇਵਾ ਲਈ ਤਿਆਰ ਵਾਰੰਟਾਂ ਸਮੇਤ

ਸਿਵਲ ਜੇਲ੍ਹ ਜੋ ਕਿ ਜੇਲ੍ਹ ਵੀ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਉਸੇ ਦਿਨ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ [ਜਦੋਂ ਕਿ ਕੇਸ ਰੋਸਟਰ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਫੈਮਲੀ ਕੋਰਟ (ਨਾਮ ਗੁਪਤ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ) ਅੱਗੇ 7.2.2020 ਤੱਕ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਅਜਾਇਬ ਸਿੰਘ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਧੀਕ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਜੱਜ, ਫੈਮਲੀ ਕੋਰਟ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਬਕਾ ਉਸ ਦਿਨ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ ਸਾਬਕਾ ਪਤਨੀ ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਕੈਦ ਦੇ ਵਾਰੰਟਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਲਈ ਦੁਬਾਰਾ ਪਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ [ਦਫ਼ਤਰ ਤੋਂ ਫਾਈਲ ਮੰਗਵਾ ਕੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕੇਸ ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿਖੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫੈਮਲੀ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਸੂਚੀਬੱਧ ਨਹੀਂ ਸੀ] ਅਤੇ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਮੇਰੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਿਆਂ ਦੇ ਮਾਰਗ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮਿਤੀ 4.10.2019 ਦੇ ਘਿਨਾਉਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਭਿਆਨਕ ਹਮਲੇ ਤੋਂ ਦਿਨ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸ੍ਰੀ ਅਜਾਇਬ ਸਿੰਘ, ਵਧੀਕ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਜੱਜ, ਫੈਮਲੀ ਕੋਰਟ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਮਿਤੀ 18.11.2019 ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਵਧੀਆ ਹੁਕਮ, ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਮਾਮੂਲੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨੂੰ ਅਧੀਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸ਼ਰਧਾਂਜਲੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜੱਜ "ਕੰਮ ਦੀ ਡਿਊਟੀ" 'ਤੇ ਸੀ, ਪਰ ਜੋ ਰਵਾਨਗੀ ਆਰਡਰ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਲਈ ਘਾਤਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਆਖਰਕਾਰ ਮਿਤੀ 4.10.2019 ਦੇ ਆਰਡਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਆਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਲਈ ਰਿਹਾਅ ਕਰਕੇ ਇਸ ਦੇ ਸਟਿੰਗ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। 18.11.2019 ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਸੰਦਰਭ ਲਈ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਜੱਜ ਦੇ ਚਾਲ-ਚਲਣ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸਾਮੱਗਰੀ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਨਾਮ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ: -

“ਮੌਜੂਦਾ: ਸ੍ਰੀ ਸੁਨੀਲ ਦੱਤ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਨਾਲ ਬਿਨੈਕਾਰ

ਜਵਾਬਦੇਹ ਰਾਜੇਸ਼ ਅਰੋੜਾ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ।

07.02.2020 ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਦਰਖਾਸਤ ਸ੍ਰੀ xxx (ਨਾਮ ਗੁਪਤ), ਵਧੀਕ, ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਜੱਜ, ਫੈਮਲੀ ਕੋਰਟ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਅੱਗੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਿਛਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕੈਦ ਦਾ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਬਿਆਨ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਲਗਭਗ 2,00,000/- ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸਤਾਂ ਵਿੱਚ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇ ਬਕਾਏ ਨੂੰ ਕਲੀਅਰ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਉਸਨੂੰ ਇਸਦੇ ਲਈ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੰਬਰ 2 ਮ੍ਰਿਦੁਲ ਨੂੰ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ

ਮੰਜੂਦਾ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਲਈ ਵੱਖਰੇ ਬਿਆਨ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਪੂਰੀ ਅਦਾਇਗੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਈ ਹੈ। ਦੇ ਖਿਲਾਫ

ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਇਸ ਲਈ, ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਮੰਜੂਦਾ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੰਬਰ 2 ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 3 ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾ ਸਕਿਆ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਿੰਦੂ ਮੈਰਿਜ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 24 ਅਤੇ 26 ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਗਜ਼ਾਰੇ ਦੇ ਬਾਕੀ ਭਗਤਾਨਾਂ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਕੈਦ ਭਗਤਣ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਉਕਤ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ 23.11.2019 ਨੂੰ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇ ਬਕਾਏ ਨੂੰ ਕਲੀਅਰ ਕਰਨ ਲਈ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇ ਬਾਕੀ ਭਗਤਾਨ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।"

(8) ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿਖੇ ਫੈਮਿਲੀ ਕੋਰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਅਤ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਜੱਜ ਸ਼੍ਰੀ ਅਜਾਇਬ ਸਿੰਘ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ 'ਤੇ ਕੁਝ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਵਾਜਬ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕਾਬਲੇ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਸੰਤੁਲਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹੀ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਬਿਆਨ ਅਤੇ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਉਸ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਮਾਮੂਲੀ ਉਲੰਘਣ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਨਾ ਰਹਿ ਕੇ, ਪਰ, ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਉਥੇ ਜੇਲ੍ਹ ਭੇਜਣ ਤੋਂ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਕੈਦ ਦੇ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਚਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਜੇਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ 18.11.2019 ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਪਾਅ ਦੇ ਸਹਾਰੇ ਬਿਨਾਂ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਦੀਵਾਨੀ ਸਜ਼ਾ ਕੱਟ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ।

(9) ਫਿਰ ਵੀ, 29.11.2019 ਨੂੰ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਆਏ ਜੱਜ ਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹਮਲਾਵਰ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਫਾਈਲ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਜਿਸਦਾ ਵਿਵਹਾਰ ਲੈਸ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਹੈ, ਸ਼ਲਾਘਾਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਸ਼ਾਇਦ ਕਦੇ ਕਲਪਨਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਉਹ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਨਾਲ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ 'ਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿਚ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿਚ ਕਿਸ ਮੁਸ਼ੀਬਤ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਨਾਲ ਇਕ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਉਪਾਅ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੈਦ ਦੁਆਰਾ ਇਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਅੰਤ ਵੱਲ ਝੁਕਾਅ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇੱਕ ਜੱਜ ਨੂੰ ਭੜਕਾਹਟ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸ਼ਾਂਤ, ਨਿਰਪੱਖ, ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਕੋਆਰਡੀਨੇਟ ਬੈਚ ਦੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕੈਦ ਦੇ ਵਾਰੰਟਾਂ ਤੋਂ ਰਿਹਾਅ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨਾਲ ਇਨ੍ਹੇ ਨਾਰਾਜ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਇੱਥੇ ਭੜਕਾਹਟ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ, ਜੋ ਕਿ ਦੋਸ਼ਬੱਧ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਇੱਕ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ

ਆਪਣੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਚੁਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਕੋਈ ਬੇਚੈਨੀ ਜਾਂ ਬੁਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪ੍ਰਗਟ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਜੋ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਕਾਰਨ ਲਈ ਉਚਿਤ ਹਨ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਹਰ ਸਮੇਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਅਤੇ ਸਮਰੱਥਾ ਨਾਲ ਆਪਣੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਵੱਡੇ ਦਿਲ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ

ਸਿੱਖੋ, "ਸਭ ਮਹਿਜ਼ ਰਾਇ ਦੇ ਹੰਕਾਰ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਕੇ" ਅਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਣੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀਆਂ ਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਇੱਕ ਸੱਜਣ ਬਣਨਾ। ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਖੇਡਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪੈਰ ਨਹੀਂ ਕੱਟਣੇ ਚਾਹੀਦੇ। ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਮਿਠਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕੰਡੇ ਹਨ।

(10) ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਗੁਣ ਮੈਂ ਉਸ ਦੇ ਦੋਸ਼ਬੱਧ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ। ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਲਿਖਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹਾਂ ਕਿ ਮਿਤੀ 29.11.2019 ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਇਸਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ ਸਹਿਜ ਹੈ, ਇੰਨਾ ਅਯੋਗ, ਇੰਨਾ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਅਤੇ ਇੰਨਾ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਮਾੜਾ ਹੈ, ਕਿ ਇਹ ਫਾਈਲਾਂ 'ਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਕੋਰਟ ਆਫ਼ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਨਿਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਮਾਣ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਜਨਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪਮਾਨਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਕੋਈ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨਾਲ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ: "ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਸਿੱਧਾ ਜੱਜ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ"। ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਸਿਰਫ਼ ਉਸਨੂੰ ਜਗਾਉਣ ਅਤੇ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਉਸ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਭਾਸ਼ਾ, ਵਿਆਕਰਨ, ਸ਼ਬਦ-ਜੋੜ ਅਤੇ ਵਿਰਾਮ ਚਿੰਨ੍ਹ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਖਾਮੀਆਂ ਨਾਲ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਵੱਡੇ ਅਤੇ ਹੇਠਲੇ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਤਰੁਟੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁਲਝਾਉਣ ਲਈ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਕ ਅਧੂਰਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਦੋਂ ਕਿ ਪੂਰਵ-ਅਧਿਕਾਰੀ ਸਿੱਖੀ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ-ਕਮ-ਫੈਮਿਲੀ ਕੋਰਟ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀ ਬਿਸ਼ਨ ਸਰੂਪ ਲਈ "ਬਿਸ਼ਮ" ਗਲਤ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜੇ ਵੀ ਉਸਨੇ ਆਰਡਰ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ; [ਅਤੇ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇਕਰ ਜੱਜ ਨੇ ਖੁਦ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਸਕਦਾ/ਸਕਦੀ ਹਾਂ]। ਆਰਡਰ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫਾਂਸੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਦਰਦ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਜੇਲ੍ਹ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ "ਫਿਰੋਤੀ" ਲਈ ਰੋਕਦਾ ਹੈ। ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੀ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ। ਆਖਰਕਾਰ ਉਹ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਪਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨਹੀਂ, ਜੋ ਉਹ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

(11) ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀਆਂ "ਅਨੁਮਾਇਤੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ" ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਕੈਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ ਦੇਣ ਲਈ ਤਿੰਨ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਮਿਰਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ

ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਮੁੱਢਲਾ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਕੋਈ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਇਸਲਈ, ਜੱਜ ਆਪਣੀਆਂ "ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ" ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ 51 ਆਰ/ਡਬਲਯੂ ਆਰਡਰ XXI ਨਿਯਮ 37 ਅਤੇ 40 ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਾਜ਼ਮੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਬਾਈਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਦੀਵਾਨੀ ਕੈਦ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਲਈ। ਫਿਰ ਵੀ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਹਿ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਕਿ ਸੰਮਨ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਕੈਦ ਅਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਭੇਜਣ ਲਈ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਆਰਡਰ XXI, ਨਿਯਮ 37 (2) ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਆਰਡਰ V ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ) ਦੀ

ਕੋਡ ਆਫ਼ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ, 1908, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਫੈਮਿਲੀ ਕੋਰਟ ਐਕਟ, 1984 ਦੇ ਉਪਬੰਧ। ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਗੰਭੀਰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇ ਅਧੀਨ 29.11.2019 ਦਾ ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:

“ਮੌਜੂਦਾ: ਸ਼ ਨਾਲ ਬਿਨੈਕਾਰ। ਸੁਨੀਲ ਦੱਤ, ਐਡ.

ਜਵਾਬਦੇਹ/ਜੇਡੀ ਲਈ ਕੋਈ ਨਹੀਂ।

ਰਾਜੇਸ਼ ਅਰੋੜਾ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਇਹ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਜੇਡੀ ਨੂੰ ਮਿਤੀ 5.04.2016 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਕੈਦ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂ ਨਾ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇ, ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਐਚਐਮਏ ਦੇ 24, 26 ਅਧੀਨ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸ਼ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਬਿਸ਼ਮ ਸਰੂਪ, ਐਡੀ. ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਲੁਧਿਆਣਾ। ਉਕਤ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ 3000/- ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਅਤੇ ਪਤਨੀ ਨੂੰ 8000/- ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਭੱਤਾ ਤੈਅ ਕਰਨ 'ਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਚ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਸਿਵਲ ਕੈਦ ਦੇ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ।

ਇਸ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ 'ਤੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਘਰ ਨੂੰ ਤਾਲਾ ਲੱਗਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਕ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਚਾਰਜ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ 'ਤੇ ਇਕ ਮਹੀਨੇ ਲਈ ਦੀਵਾਨੀ ਕੈਦ ਦੇ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੂੰ ਸ਼ਹਿਣਾ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਅਜਾਇਬ ਸਿੰਘ, ਮਿਤੀ 18.11.2019 ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾ ਸਕਦੇ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਐਚ.ਐਮ.ਏ. ਅਤੇ 24 ਅਤੇ 26 ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੀ ਬਾਕੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਸਿਵਲ ਕੈਦ ਭੁਗਤਣ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਬਾਕੀ ਰਕਮ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਦੇ ਕੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਕਤ ਅਦਾਲਤ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਸੁਝ-ਬੁਝ

ਨਾਲ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ 21 ਨਿਯਮ 37 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਦੀਵਾਨੀ ਕੈਦ ਦੇ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਮੇਰਾ ਹੁਕਮ ਅਯੋਗ ਹੈ। ਇੱਕ ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਇਹ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਫਾਈਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰੇ ਜੋ ਕਿ ਉਕਤ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਡਿਊਟੀ ਮਕਸਦ ਲਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਕਤ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਰਨ ਲਈ ਫਰਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੇਸ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਲਈ ਇੱਕ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਯੋਗਤਾ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਿਸੇ ਮੱਦੇ 'ਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ।

ਇਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੇਰੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਤਸੱਲੀ ਹੋਣ 'ਤੇ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਾਣਬੱਝ ਕੇ ਭਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੀਵਾਨੀ ਕੈਦ ਦੇ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਸਨ।

ਐਲ.ਡੀ. DH ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਫੈਮਿਲੀ ਕੋਰਟ ਕੋਲ ਨਿਆਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਅੰਦਰੂਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, "ਸੁਮਨ ਬਨਾਮ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ, 2011 (1) HLR 291 (P&H)" ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, 1908, ਆਰਡਰ 21 ਨਿਯਮ 37 ਉਪ-ਨਿਯਮ (2), ਨਿਯਮ 40 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 51 ਪ੍ਰੋਵੀਸੋ - ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਦੇ ਵਾਰੰਟ - ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ - ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਨਾ ਹੋਣਾ - ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਲਈ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਨਿਯਮ 37 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (2) ਦੀ ਪਾਲਣਾ - ਉਸਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਲਈ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ - ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਸਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਨਿਯਮ 40 ਦੇ ਨਾਲ ਇਕਸਾਰ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਲਾਗੂ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, "ਬਲਜੀਤ ਕੌਰ ਬਨਾਮ ਜਸਵੀਰ ਸਿੰਘ, 2011 (1) ਐੱਚ.ਐੱਲ.ਆਰ. 508" ਹਿੰਦੂ ਮੈਰਿਜ ਐਕਟ, 1955, ਸੈਕਸ਼ਨ 13 ਅਤੇ 24 ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ। ਮਾਣਯੋਗ ਹਾਈਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਪਤੀ ਨੇ ਇੱਕ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਪੈਂਡੈਂਟ ਲਾਈਟ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ।

- ਪਤਨੀ ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਆਰਡਰ 21 ਨਿਯਮ 37 ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ - ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਅਵੱਗਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਪਤੀ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਅਵਮਾਨ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੀ ਘੇਰਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਪਤੀ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਫੈਮਿਲੀ ਕੋਰਟ ਐਕਟ 1984 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੋਰ ਮੋਡ, ਪਰਿਵਾਰਕ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਨਿਆਂ ਨੂੰ

ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਤਿਆਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ HMA ਦੇ 28 A ਦੇ ਤਹਿਤ HMA ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਡਿਕਰੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਮਾਣਯੋਗ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮੁੜ ਦੁਹਰਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਸੀਪੀਸੀ ਦਾ ਹੁਕਮ 21 ਨਿਯਮ 37 ਲਾਗੂ ਹੈ। "ਵੇਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਬਨਾਮ ਸਨੇਹ ਲਤਾ, 1989 (1) PLR 161 (P&H) ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, 1908, ਆਰਡਰ 21 ਨਿਯਮ 37 ਉਪ ਨਿਯਮ - (2), ਨਿਯਮ 40 ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 51 ਪ੍ਰੋਵੀਸੋ - ਵਾਰੰਟ

ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ - ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ - ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਨਾ ਹੋਣਾ - ਅਦਾਲਤ ਨਿਯਮ 37 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (2) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਲਈ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀ - ਲਈ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਉਸਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ - ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿਵ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਸਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਨਿਯਮ 40 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਸਾਡੀ ਆਪਣੀ ਮਾਨਯੋਗ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈਕੋਰਟ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਨਾ ਹੋਣਾ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ 21 ਦੇ ਨਿਯਮ 37 ਦੇ 2 ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਸ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਲਈ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਜਾਇਬ ਸਿੰਘ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਐਚ.ਐਮ.ਏ. ਦੇ ਅਧੀਨ ਫੈਮਿਲੀ ਕੋਰਟ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਤੈਅ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਪੁਰਾ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕੋਈ ਭਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਚਾਰਜ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ 'ਤੇ 12.12.2019 ਲਈ ਨਵੇਂ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ। ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਦੇ ਵਾਰੰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਦੱਸੀ ਗਈ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।"

(ਅੰਡਰ-ਸਕੋਰਿੰਗ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀਆਂ ਨਿਰਮਾਤਾ ਦੀਆਂ ਹਨ। ਤਿੰਨ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਬੋਲਡ ਹਿੱਸੇ - ਕੈਚ ਸ਼ਬਦ - ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ, ਪੈਰਾ 3 ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਵਾਕ, ਮੈਂ ਬੋਲਡ ਟੈਕਸਟ ਵਿੱਚ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤਾ ਹੈ)

(12) ਪਟੀਸ਼ਨਰ 'ਤੇ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਗਲਤ ਸੇਵਾ ਦੀ ਘਾਤਕ ਖਾਮੀ; ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨੋਟਿਸ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਦੇ ਸਹੀ ਪਤੇ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਫੈਮਿਲੀ ਕੋਰਟ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਝੂਠੇ ਤਰਕ ਨਾਲ, ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਡੀਮਡ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸੰਕਲਪ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਗੰਭੀਰ ਗਲਤੀ ਵਿੱਚ

ਪੈ ਗਈ, ਕਿ “ਕਿਉਂਕਿ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ (sic , 'ਬੰਦ') ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਾਰਨ ਦੱਸੋ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕੋਈ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(13) ਜੇਕਰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਾਲੀ ਸਥਿਤੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਆਪਣੀ ਦੁਰਦਸ਼ਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲ ਸਕਦਾ। ਸ੍ਰੀ ਆਲੋਕ ਜੱਗਾ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕਾਫੀ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲੁਧਿਆਣਾ ਤੋਂ ਦਿੱਲੀ ਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਪਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚ ਉਸ ਦੇ ਦਿੱਲੀ ਵਿਚ ਨਵੇਂ ਪਤੇ ਦੇ ਨਾਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦਲੀਲ ਤੋਂ

ਦਲੀਲਾਂ ਅਤੇ ਹਲਫੀਆ ਬਿਆਨਾਂ ਵਿਚ, ਪਰ ਪਤਨੀ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਵਿਚ ਅਜੇ ਵੀ ਲੁਧਿਆਣਾ ਦਾ ਪਤਾ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਲੰਮੀ ਗੋਲੀ ਨਾਲ ਵੀ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਜਿਸ ਪਤੇ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਪਹਿਲਾਂ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਹ '11091, ਗਲੀ ਨੰ. 3 ਅਤੇ 4, ਬੈਕਸਾਈਡ ਸੰਗੀਤ ਸਿਨੇਮਾ, ਲੁਧਿਆਣਾ' ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਵਪਾਰਕ ਕਰਜ਼ਾ ਲੈਣ ਲਈ ਸੈਂਟਰਲ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਕੋਲ ਜਾਇਦਾਦ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਬੈਂਕ ਨੇ 14.10.2016 ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਭੌਤਿਕ ਕਬਜ਼ਾ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਡਿਫਾਲਟ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਜਨਤਕ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ 10.8.2017 ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਉਕਤ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣੂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਬੈਂਕ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਪਹਿਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਉਸ ਪਤੇ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਬਕਾਇਆ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਨਿਯਮਤ ਪੇਸ਼ੀ ਤੋਂ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਤਾਜ਼ਾ ਪਤੇ ਬਾਰੇ ਜਾਣੂ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ। ਨੂੰ ਫੈਮਿਲੀ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਵਿਚ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਸੰਮਨ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੇ ਪਤੇ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਿਚ ਅਸਫਲ ਹੋ ਕੇ, ਉਹ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਬਚ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਫੈਮਿਲੀ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਦੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਅਤੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਨਿਯੰਤਰਿਤ, ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਬਿਨਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਡੀਮਡ ਸੇਵਾ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਝੂਠ ਨੂੰ ਨਿਗਲ ਲਿਆ। - ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜਲਦਬਾਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਬੁੱਕ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਡ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 51 ਅਤੇ ਆਰਡਰ XXI, ਨਿਯਮ 37 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਅਨੁਵਾਹ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ।

(14) ਫੈਮਿਲੀ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੋ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 51 ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਸੁਮਨ ਬਨਾਮ ਅਜੀਤ ਅਤੇ ਵੇਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਬਨਾਮ ਸਨੇਹ ਲਤਾ ਪਰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਦੇ ਵਾਰੰਟਾਂ ਅਤੇ ਕੈਦ ਦੇ ਵਾਰੰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੈਸੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ 'ਤੇ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਅਗਲੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਦੋ ਪੜਾਅ ਕੋਡ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 51 ਆਰ/ਡਬਲਯੂ ਆਰਡਰ XXI ਨਿਯਮ 37 ਅਤੇ ਨਿਯਮ

40 ਦੇ ਪ੍ਰੋਵੀਸੋ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ ਜੋ ਅਪਰਾਧੀ ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ [ਸਹੀ ਪਤੇ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਾਰਟੀ] ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸੁਣਨਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਜੇਲ ਲਈ ਵਚਨਬੱਧ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਕੈਦ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਾਰਨ ਦਰਜ ਕਰਨੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (a) (i) ਅਤੇ (ii) ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜਾਂ ਵੱਧ ਅਤੇ (ਬੀ) ਪ੍ਰੋਵੀਸੋ ਨੂੰ ਡਿਕਰੀ ਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਮੌਜੂਦ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਆਰਡਰ XXI ਦੇ ਨਿਯਮ 37 ਅਤੇ 40 ਦੇ ਨਾਲ ਸੈਕਸ਼ਨ 51 ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਪ੍ਰੋਵੀਸੋ ਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਹਨ ਦੁਬਾਰਾ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ:

" 51. ਅਮਲ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ।- ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਦਾਲਤ, ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ, ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ-

(a) ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਡਿਲੀਵਰੀ ਦੁਆਰਾ;

(b) ਅਟੈਚਮੈਂਟ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਕੁਰਕੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਵਿਕਰੀ ਦੁਆਰਾ;

(c) ਜੇਲ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਅਤੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੁਆਰਾ [ਅਜਿਹੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਧਾਰਾ 58 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਅਤੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ];

(d) ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਕੇ; ਜਾਂ

(e) ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ, ਜਿੱਥੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪੈਸੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਹੈ, ਜੇਲ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੁਆਰਾ ਫਾਂਸੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਜੇਲ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਅਦਾਲਤ, ਦਰਜ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ-

(a) ਕਿ ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ, ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਰਕਾਵਟ ਜਾਂ ਦੇਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਵਸਤੂ ਜਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ, -

(i) ਕੀ ਮੈਂ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀਆਂ ਸਥਾਨਕ ਸੀਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਫ਼ਰਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਜਾਂ

(ii) ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਬੇਈਮਾਨੀ ਨਾਲ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ, ਛੁਪਾਇਆ, ਜਾਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੋਰ ਬੁਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ

ਕੰਮ ਕੀਤਾ, ਜਾਂ

(b) ਕਿ ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਕੋਲ ਡਿਕਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤੋਂ , ਡਿਕਰੀ ਦੀ ਰਕਮ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਕੁਝ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਸਾਧਨ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਇਨਕਾਰ ਜਾਂ ਅਣਗਹਿਲੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਜਾਂ ਅਣਗਹਿਲੀ ਕੀਤੀ ਹੈ , ਜਾਂ

(c) ਕਿ ਫਰਮਾਨ ਉਸ ਰਕਮ ਲਈ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਨਿਰਣਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਲੇਖਾ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਤ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਪਾਬੰਦ ਸੀ।

ਵਿਆਖਿਆ - ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਸਾਧਨਾਂ ਦੀ ਗਣਨਾ ਵਿੱਚ , ਕੋਈ ਵੀ ਸੰਪਤੀ ਖਾਤੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰਹਿ ਜਾਵੇਗੀ ਜੇ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਰਿਵਾਜ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ , ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਨੱਥੀ ਤੋਂ ਛੋਟ ਹੈ।]"

ਆਰਡਰ XXI ਨਿਯਮ 37

"ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਲਈ ਅਖਤਿਆਰੀ ਸ਼ਕਤੀ:

(1) ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ, ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀ ਸਿਵਲ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਅਤੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੁਆਰਾ ਪੈਸੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ [ਕਰੇਗਾ], ਉਸਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਲਈ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਇੱਕ ਦਿਨ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਦੱਸੇਗਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਸਿਵਲ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂ ਨਾ ਵਚਨਬੱਧ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ: [ਬਸ਼ਰਤੋਂ ਅਜਿਹਾ ਨੋਟਿਸ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਅਦਾਲਤੀ ਹਲਫਨਾਮੇ ਦੁਆਰਾ, ਜਾਂ ਹੋਰ, ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ, ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਾਲ, ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਫਰਾਰ ਹੋਣ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀਆਂ ਸਥਾਨਕ ਸੀਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ।]

(2) ਜਿੱਥੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪੇਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਅਦਾਲਤ, ਜੇਕਰ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਫੈਸਲੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਲਈ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕਰੇਗੀ।

ਆਰਡਰ XXI, ਨਿਯਮ 40

"ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀ ਪੇਸ਼ੀ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ

(1) ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨਿਯਮ 37 ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਪੈਸੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ

ਇੱਕ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਡਿਕਰੀ ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧੇਗੀ ਅਤੇ ਸਭ ਨੂੰ ਲੈ ਲਵੇਗੀ। ਅਜਿਹੇ ਸਬੂਤ ਜੋ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਫਾਂਸੀ ਲਈ ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਫੈਸਲਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਦਾ ਇੱਕ ਮੌਕਾ ਦੇਵੇਗਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਸਿਵਲ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂ ਨਾ ਵਚਨਬੱਧ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

(2) ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਅਧੀਨ ਜਾਂਚ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਤੱਕ ਲੀਬਿਟ

(1) ਅਦਾਲਤ, ਆਪਣੇ ਅਖ਼ਤਿਆਰ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਨਿਰਣੇ-ਕਰਜ਼ੇ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਲੋੜ ਪੈਣ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਉਸ ਦੀ ਪੇਸ਼ਗੀ ਸੁਰੱਖਿਆ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਰਿਹਾਅ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(3) ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ, ਧਾਰਾ 51 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਕੋਡ ਦੇ ਹੋਰ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਜੱਜ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਫੈਸਲਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਲਈ, ਅਦਾਲਤ, ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਿਆਦ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਪੰਦਰਾਂ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਤਸੱਲੀ ਲਈ ਉਸ ਦੀ ਪੇਸ਼ਗੀ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਲਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ 'ਤੇ ਉਸਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਲਈ।

(4) ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਨਿਰਣਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ - ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(5) ਜਦੋਂ ਅਦਾਲਤ ਉਪ-ਨਿਯਮ (3) ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਨਾਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਦੇਵੇਗੀ ਅਤੇ, ਜੇ ਫੈਸਲਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਗਿਰਫਤਾਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਰਿਹਾਈ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਵੇਗਾ।

(15) ਇਹਨਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਨੰਗੀ ਰੀਡਿੰਗ ਇੱਕ ਡਿਫਾਲਟ ਜਜ਼ਮੈਂਟ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ:

(i) ਆਰਡਰ XXI ਰੂਲ 37 ਦੇ ਤਹਿਤ ਡਿਕਰੀ-ਹੋਲਡਰ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਅਤੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੁਆਰਾ ਪੈਸੇ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਦਾਲਤ ਉਸਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਲਈ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰੇਗੀ। ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸਾਡੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 21 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ

ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ; ਆਡੀ ਅਲਟਰਮ ਪਾਰਟਮ. ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਲਈ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਇਕੋ ਇਕ ਅਪਵਾਦ ਹੈ ਜੇਕਰ ਡਿਕਰੀ ਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਹਲਫਨਾਮੇ 'ਤੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਫੈਸਲਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਦੇ ਫਰਾਰ ਹੋਣ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵਸਤੂ ਜਾਂ ਦੇਰੀ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਛੱਡਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ। ਅਮਲ ਜਿਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਆਪਣੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਦਰਜ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਏ

ਗੈਰ-ਬੋਲਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਉਲਟ ਉਸ ਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਉਸ ਦੇ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿਰੁੱਧ ਮਨਮਾਨੀ ਅਤੇ ਸਖ਼ਤ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ।

(ii) ਜਿੱਥੇ ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਤਾ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਹੁਕਮ XXI ਨਿਯਮ 37(2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਦਾ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਆਰਡਰ XXI ਨਿਯਮ 40 ਦੁਆਰਾ ਸੀਮਿਤ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤ ਲੈਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਸਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ. ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਵੇ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਜੇਲ੍ਹ ਕਿਉਂ ਨਾ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 37(2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਵਾਰੰਟ ਪੇਸ਼ੀ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਲਈ ਹਨ, ਸਿਵਲ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਨਿਰਣਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਨਿਯਮ 40 ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

(iii) ਨਿਯਮ 40(1) ਵਿੱਚ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ, ਜੋ ਲੰਬਿਤ ਹੈ, ਜਿਸ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਜੱਜ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਪੇਸ਼ੀ ਲਈ ਉਸ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲੈਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹੈ।

(iv) ਨਿਯਮ 40 ਦਾ ਉਪ-ਨਿਯਮ 3 ਧਾਰਾ 51 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਿਵਲ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਅਧੀਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਦਾਲਤ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 51 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ 51, ਮੌਜੂਦ ਹੈ।

(16) ਇਹ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਦੀਵਾਨੀ ਕੈਦ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਦੀਵਾਨੀ ਕੈਦ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਫੈਸਲਾ

ਕਰਨ ਦਾ ਅਖਤਿਆਰ ਹੈ ਅਤੇ ਜਾਂ ਤਾਂ ਆਦੇਸ਼; ਜੱਜ-ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪੰਦਰਾਂ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕਰਨਾ, ਜਾਂ ਜੇਕਰ ਫਰਮਾਨ ਜਲਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਰਿਹਾਅ ਕਰੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਰਣੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹਰੇਕ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਉਪਾਅ ਮੌਜੂਦ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ।

(17) ਮਿਤੀ 4.10.2019 ਅਤੇ 29.11.2019 ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਪਾਰਟ ਆਰਡਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਇਹਨਾਂ ਵਿਧਾਨਿਕ ਕਾਰਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਲੱਭਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਜੋ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਏ ਬਿਨਾਂ ਕੈਦ ਦੇ ਵਾਰੰਟਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਸੁਣਵਾਈ; ਇਹ ਹੁਕਮ ਨਾ ਸਿਰਫ ਅੰਡੀ ਅਲਟਰਮ ਪਾਰਟਮ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸੁਣਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਸਗੋਂ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਹਾਰ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਲਤੀ ਦਿਖਾਉਣ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਸ੍ਰੀ ਅਜਾਇਬ ਸਿੰਘ ਨੇ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਕੰਮ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

(18) ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਮੁੱਲਾਂ ਅਤੇ ਸੰਹਿਤਾ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਅੰਤਰ-ਪਲੇਅ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਕਿ ਕੀ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਣੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨੂੰ "ਫਿਰੌਤੀ" [ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸ਼ਬਦ ਜਿਸਦਾ ਅੱਗੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ] ਤੱਕ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ, ਜਸਟਿਸ ਵੀਆਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਅਈਅਰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਜਸਟਿਸ ਆਰਐਸ ਪਾਠਕ ਦੇ ਨਾਲ ਬੈਠੇ ਹੋਏ **ਜੋਲੀ ਜਾਰਜ ਵਰਗੀਸ** ਬਨਾਮ **ਬੈਂਕ ਆਫ ਕੋਚੀਨ ਦੇ** ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੇਰਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਜੱਜ ਵਜੋਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਚਲੇ ਗਏ, ਇਸ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅੰਸ਼ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ। ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਮਨ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਇੱਕ ਨਿਰਣਾਇਕ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਆਰਡਰ XXI 21, ਨਿਯਮ 37 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਸੱਤਰ ਸਾਲ ਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਬਿਮਾਰੀ 'ਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਰਚ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਰਮਾਨ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਸੀ। ਉਥੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਰੀਖਣ ਅਨੁਕੂਲ ਹਨ ਅਤੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਣਾ ਲਈ ਪੁੱਛੇ ਗਏ ਸਵਾਲ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਲਾਭਦਾਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਜਨਨ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ: "ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਆਜ਼ਾਦੀ-ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਤੱਕ ਰਿਹਾਈ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਐੱਸ. O 21, R 37 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ 51, CPC ਅਜਿਹੇ ਕਦਮ ਦੀ ਵਾਰੰਟੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਹੈ, ਕਲਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਰਪੱਖ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਟਚਸਟੋਨ 'ਤੇ ਪਰਖੀ ਗਈ ਹੈ। 21 ਅਤੇ ਕਲਾ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਮਾਣ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ. ਨਾਗਰਿਕ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦਾ 11.

ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ:

“ਆਖਰੀ ਦਲੀਲ ਜਿਸ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੀਆਂ ਲੰਬੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਸਮਾਂ ਖਾਧਾ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਨਾਗਰਿਕ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਬਾਰੇ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹਨ ਅਤੇ ਮਿਉਂਸਪਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਆਰਟੀਕਲ 11, ਜੋ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੱਢਿਆ ਹੈ, ਗਰੀਬ ਪਰ ਇਮਾਨਦਾਰ ਫੈਸਲੇ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕੈਦ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਸਭਿਅਤਾ ਦਾ ਮਾਰਚ ਅਗਾਂਹਵਧੂ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਹੈ

ਨਿੱਜੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਲਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਅਧੀਨਗੀ; ਅਤੇ ਇਸ ਅਧੀਨਤਾ ਦੇ ਉਤਪਾਦ ਦੁਆਰਾ ਘੋਸ਼ਣਾ ਵਿੱਚ ਉੱਤਮ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੈਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।" ਮਨੁੱਖੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕ੍ਰਾਂਤੀਕਾਰੀ ਤਬਦੀਲੀ ਇਸ ਸੰਭਾਵੀ ਸਦਮੇ ਦੁਆਰਾ ਫੈਲੀ ਹੋਈ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਪੁਨਰ-ਸੁਰਜੀਤ ਸ਼ਾਇਲੋਕ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਆਧੁਨਿਕ ਡੈਨੀਅਲ ਨੂੰ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨਾ ਪਏਗਾ ਜਦੋਂ ਸਾਬਕਾ ਬੰਧਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਐਟੋਨੀਓ ਦੀ ਛਾਤੀ ਤੋਂ ਮਾਸ ਦਾ ਪੌਂਡ ਮੰਗਦਾ ਹੈ, ਦੁਆਰਾ ਕਰਜ਼ਦਾਰ 'ਤੇ ਤਬਾਹੀ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਵਿਆਪੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨਵੀਂ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਦੀ ਅਯੋਗਤਾ ਉਸਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਖਤਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪਾਵੇਗੀ। ਇਸ ਪ੍ਰਗਤੀਸ਼ੀਲ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਅਸੀਂ ਜਾਂਚ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕੀ s ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਟਕਰਾਅ ਹੈ। 51 CPC ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 11। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸੰਕੇਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਸਿਰਫ਼ ਤਾਂ ਹੀ ਕੈਦ ਨੂੰ ਰੋਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੰਗਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 51 ਇਹ ਵੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਕੋਲ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸਾਧਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਅਤੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਜੇਕਰ ਉਸ ਕੋਲ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜੇ ਉਹ ਮਾੜੀ ਭਾਵਨਾ ਵਾਲਾ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ s ਅਧੀਨ ਕੈਦ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕੋਡ ਦਾ 51, ਪਰ ਇਹ ਧਾਰਾ 21 ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੇਕਰ ਉਸ ਕੋਲ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਧਨ ਸਨ ਪਰ ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜਾਂ ਜੇਕਰ ਉਸ ਕੋਲ ਹੁਣ ਪੈਸਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਹੋਰ ਦਬਾਅ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਧਾਰਾ 11 ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ..."

(19) ਜੌਲੀ ਜਾਰਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਧਾਰਾ 51 ਅਤੇ ਆਰਡਰ

XXI, ਨਿਯਮ 37 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਅਤੇ ਕੈਦ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 21 ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ:

“ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੈਦ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਦੀ ਦਰਾਮਦ ਵੀ ਬਰਾਬਰ ਅਰਥਪੂਰਨ ਹੈ। ਮਨੁੱਖੀ ਮਾਣ ਦਾ ਉੱਚਾ ਮੁੱਲ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਕੀਮਤ ਆਰਟ.21 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਹੈ, ਕਲਾ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ। 14 ਅਤੇ 19, ਰਾਜ ਨੂੰ ਜ਼ੁਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੈਦ ਨਾ ਕਰੇ ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਤੱਤ ਵਿੱਚ ਨਿਰਪੱਖ, ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਅਤੇ ਵਾਜਬ ਹੈ। ਮੇਨਕਾ ਗਾਂਧੀ ਦਾ ਕੇਸ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਨੀਲ ਬੱਤਰਾ ਬਨਾਮ ਦਿੱਲੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ, ਸ਼ੀਤਾ ਰਾਮ ਅਤੇ ਉ.ਆਰ.ਐਸ. ਬਨਾਮ ਯੂਪੀ ਰਾਜ ਅਤੇ ਸਨੀਲ ਬੱਤਰਾ ਬਨਾਮ ਦਿੱਲੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਨੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਰੱਖਿਆ। ਇਹ

ਵਿਸਤਾਰ ਦੀ ਲੋੜ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਗਰੀਬੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਸਦੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟਣਾ ਭਿਆਨਕ ਹੈ। ਦਰਿਦਰ ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਇਸ ਧਰਤੀ ਵਿੱਚ ਗਰੀਬ ਹੋਣਾ ਕੋਈ ਜੁਰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਧੀ ਦੁਆਰਾ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ 'ਵਸੂਲੀ' ਕਰਨਾ ਆਰਟ 21 ਦੀ ਘੋਰ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਾਧਨਾਂ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਾਧਨਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੈਂਸਰ ਜਾਂ ਹੋਰ ਗੰਭੀਰ ਬਿਮਾਰੀ ਦੇ ਇਲਾਜ ਲਈ ਮੈਡੀਕਲ ਬਿੱਲਾਂ 'ਤੇ ਹੋਰ ਭਿਆਨਕ ਦਬਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ। ਅਜਿਹੀ ਵਿਧੀ ਵਿਚ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਅਤੇ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਕਲਾ ਤੋਂ ਅਸੰਭਵ ਹੈ। ਨੇਮ ਦੇ 11. ਪਰ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਉਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਹੈ ਜੋ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰੋਵੀਸੋ ਟੂ s 'ਤੇ ਪਾਈ ਹੈ। 51 ਸੀਪੀਸੀ ਅਤੇ ਕਲਾ ਦਾ ਘਾਤਕ ਝਟਕਾ। 21 ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੁਣ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(20) ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲੀ ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਸੰਮਨ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਸਹੀ ਪਤੇ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰਕੇ ਬਿਨੈਕਾਰ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਨ ਸਿਰਲੇਖ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਯੋਗ ਕੋਰਸ ਸੁਧਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਤੀ 4.10.2019 ਦੇ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਖੜ੍ਹੇ ਸਨ। . ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 18.11.2019 ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਅਜਾਇਬ ਸਿੰਘ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ 4.10.2019 ਅਤੇ 29.11.2019 ਦੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੀਵਾਨੀ ਝਗੜੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹਨਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਠਿਕਾਣੇ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਉੱਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਇੱਕ ਕਲਪਨਾ ਬਣਾ ਕੇ ਅਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਉਸ ਉੱਤੇ ਸੇਵਾ ਸਮਝਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਕਥਿਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਮੰਨਣਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨਾਗਰਿਕ ਦੀ ਅਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸੇਵਾ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸਨੂੰ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ

ਕਲਪਨਾ ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਬਣਾਈਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ। ਵਿਧੀਗਤ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀਆਂ ਰੱਖਿਅਕ ਹਨ, ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸਨਮਾਨ ਅਤੇ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹਨ। ਹਿੰਦੂ ਮੈਰਿਜ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਫੈਮਿਲੀ ਕੋਰਟ ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ, 1973 ਦੀ ਧਾਰਾ 125 (3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਜੋ ਅਸਫਲ ਹੋਣ 'ਤੇ ਉਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਗੁਜ਼ਾਰੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਲਈ ਕੈਦ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਵਸੂਲਣ ਲਈ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਦਾ ਵਾਰੰਟ, ਜੋ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਹੁਕਮ ਦੀ ਉਚਿਤ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਮੰਨਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 125 (3) ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ: "ਜੇ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕੋਈ ਵੀ

ਅਜਿਹੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਹੁਕਮ ਦੀ ਹਰ ਉਲੰਘਣਾ ਲਈ; ਜੁਰਮਾਨੇ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਵਸੂਲਣ ਲਈ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕਰੇ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ, ਪੂਰੇ, ਜਾਂ ਹਰ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਭੱਤੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ [ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਲਈ ਭੱਤਾ ਜਾਂ ਅੰਤਰਿਮ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਖਰਚੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋਵੇ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ,] ਵਾਰੰਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ, ਇੱਕ ਮਿਆਦ ਦੀ ਕੈਦ ਲਈ ਜੋ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਤੱਕ ਵਧ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਜੇਕਰ ਜਲਦੀ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ:..." ਹਾਲਾਂਕਿ, ਡਿਫਾਲਟਰ ਨੂੰ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਭੇਜਣ ਦਾ ਸਵਾਲ, ਭੇਜਿਆ ਜਾਣਾ ਕਹਾਵਤ ਹੈਂਡ-ਕਫ, ਸਾਬਕਾ ਪਤਨੀ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇ ਬਕਾਏ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਫੈਮਿਲੀ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਤੀ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਨੂੰ ਦੋ ਫਾਂਸੀ ਦੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਢੁਕਵੀਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹਾਜ਼ਰੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਤੁਰੰਤ ਕੈਦ ਦਾ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਅਣਸੁਣਿਆ ਹੈ। ਫੈਮਿਲੀ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਫੈਮਿਲੀ ਕੋਰਟ (ਸਿਵਲ) ਅਤੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ (ਅਪਰਾਧਿਕ) ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬੈਠਣ ਅਤੇ ਵੱਖੋ-ਵੱਖ ਨਤੀਜੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕੋ ਮੰਚ ਤੋਂ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਬਦਲਵੇਂ ਪਛਾਣ ਸੰਕੇਤ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੱਜ ਨੇ ਦੋ ਤੱਤਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੰਕਲਪ ਦੁਆਰਾ ਮਿਲਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਨੁਕਸ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਕੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਨਾ ਦੇਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ।

(21) **ਤਾਰਕਨਾਥ ਮੁਖਰਜੀ** ਬਨਾਮ **ਸੌਧਿਆ ਮੁਖਰਜੀ** ਵਿੱਚ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ: "ਇਹ ਸੁਣਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹਿੰਦੂ ਮੈਰਿਜ ਐਕਟ, 1955 ਦੀ ਧਾਰਾ 24 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਫੌਜਦਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੋਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈ ਕੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।"

(22) ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਸਹੀ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ
42018 SCC ਔਨਲਾਈਨ ਕੈਲ 6154

4.10.2019 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਕੇ ਕੈਦ ਦੇ ਵਾਰੰਟ ਤੁਰੰਤ ਵਾਪਸ ਲਏ ਜਾਣ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਜਵਾਬ ਮੰਗਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤਾਰਕਨਾਥ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਵੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਉਚਿਤ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਬਣਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦੀਵਾਨੀ ਕੈਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਭੇਜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ XXI, ਨਿਯਮ 37 ਦੇ ਕਦਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਕੇ, ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਸਹੀ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ 'ਤੇ ਨਿਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਅਤੇ ਫਾਂਸੀ ਦੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਕੀਮਤੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ ਮਿਲੇਗੀ,

ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਨਤੀਜਾ ਜੋ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਆਂ ਦਾ ਧੋਖਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਅਯੋਗ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਖੜਾ ਰਹਿਣ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਜ਼ਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਫਿਲਹਾਲ ਅਜ਼ਾਦੀ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਸਹੀ ਅਮਲ ਵਿਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ, ਪਰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਇਨਸਾਫ਼ ਦੇ ਕੈਦ ਤੋਂ।

(23) ਇਹ ਅਦਾਲਤ 4.10.2019 ਦੇ ਘਟੀਆ ਹੁਕਮ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਨਾਰਾਜ਼ਗੀ ਜ਼ਾਹਰ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਵਿਗੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਆਂ, ਨਿਰਪੱਖ ਖੇਡ ਅਤੇ ਬਰਾਬਰੀ ਦੇ ਸੰਦੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਵੀ ਉਲਟ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ. 29.11.2019 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਇਸ ਦੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਤੀਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਵੀ ਬਦਨਾਮ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਗਲਤੀ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇੱਕ ਜੱਜ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮੁੱਢਲੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਅਜਿਹੇ ਬੇਤੁਕੇ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ; ਜੋ ਕਿ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ 51 ਆਰ/ਡਬਲਯੂ ਆਰਡਰ XXI ਨਿਯਮ 37 ਅਤੇ ਨਿਯਮ 40 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਮਲ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਹੀ ਗਲਤ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 21 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਨਾਗਰਿਕ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ। ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ, ਸੰਜੀਦਗੀ, ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲਤਾ, ਮਾਨਵਤਾ, ਸਮਝ, ਨਿਰਲੇਪਤਾ ਅਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਦੀ ਘੋਰ ਘਾਟ ਨੂੰ ਦਰਸਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਆਖਰੀ ਸਭ ਤੋਂ ਉਪਰਲਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ। ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਧਾਰਾ 21 ਨਾਗਰਿਕ ਨੂੰ ਗਾਰੰਟੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ: ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਜੀਵਨ ਜਾਂ ਨਿੱਜੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਹੁਕਮ ਨਿਆਂ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਅਕਸ ਨੂੰ ਖਰਾਬ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਜੱਜ ਜਨਤਾ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਖਰਾਬ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਬਦਨਾਮ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ। ਇਸਦੀ ਅਣਉਚਿਤਤਾ ਇੰਨੀ ਵੱਡੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣਾ ਹੀ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਸਗੋਂ ਨਿਆਂਇਕ ਅਧਿਕਾਰੀ [ਨਾਮ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ] ਨੂੰ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਆਂ ਕਰਨ ਲਈ ਉੱਦਮ ਕਰਨ ਦੇ ਉੱਤਮ ਮਾਰਗ 'ਤੇ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਕੋਰਸ ਸੁਧਾਰ

ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। , ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਆਪਣੇ ਕਾਰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਨਾ ਬਣਨ। ਜੱਜ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੋਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਸਹੀ ਪਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਬੁਲਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਵਾਂ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਆਮ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਉਸ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨਿਕ ਮੀਡੀਆ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਕੰਮ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਦਾਲਤੀ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੀ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਦੀ ਕਾਹਲੀ ਅਤੇ ਕਾਹਲੀ ਦੇ ਬਹਾਨੇ ਜਾਂ ਇੱਕ ਨਿਗਰਾਨੀ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਵਿਗੜੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਚਾ ਸਕਦੇ ਜਿਸ ਦੇ ਦੋ ਪਦਾਰਥਕ ਹਿੱਸੇ ਇਕੱਠੇ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੇ। ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ; ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜੇਲ੍ਹ ਜਾਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਜੇ ਉਹ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਨਾ ਪਹੁੰਚਦਾ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸਾਬਕਾ ਜੇਲਬਰਡ ਕਿਹਾ ਜਾਣਾ ਸੀ।

(24) ਕਿਸੇ ਵੀ ਜੱਜ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਭਿਆਨਕ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਨਿਆਂਇਕ ਅਣਉਚਿਤਤਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਜ਼ਮੀਰ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਆਂਇਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਅਤੇ ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਬਦਨਾਮ ਕਰਨ ਲਈ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਹ ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਾਇਰਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਹਿਲਾ ਦੇਵੇਗੀ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਰੱਖਿਅਕ ਵਜੋਂ ਨਿਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮੁਕਤੀਦਾਤਾ ਵਜੋਂ ਦੇਖਦੇ ਹਨ। ਜਨਤਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅੰਧ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਅਟੱਟ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਦਸਤਕ ਦੇਣ ਜਾਂ ਬੁਲਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਔਕੜਾਂ ਅਤੇ ਮੁਸ਼ੀਬਤਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਗੇ ਅਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਘੱਟ ਨਹੀਂ।

(25) ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਦੋ ਵਾਰ ਕੈਦ ਦੇ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ [ਭਾਵੇਂ ਕਿ 18.11.2019 ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਸਾਥੀ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਉਪਚਾਰੀ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ] ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਆਮ ਅਪਰਾਧੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਸਿਰਫ ਉਸ ਹੁਕਮ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣੀ ਡੂੰਘੀ ਪੀੜਾ ਅਤੇ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਜੋ ਮੇਰੇ ਲਈ ਸਦਮੇ ਵਜੋਂ ਆਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਉੱਚ ਨਿਆਂਇਕ ਸੇਵਾ ਦੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਪਾਸ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਆਪਣੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਮਿਹਰ ਕਰੇ।

(26) ਲੈਕਚਰ ਦੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਸਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸੋਧ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਿਸਦੀ ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਜੱਜ ਨੂੰ ਕੇਸ ਦਾ ਹਵਾਈ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਝਾੜੀਆਂ, ਝੁੰਡਾਂ ਅਤੇ ਝਾੜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਗੁਆਚਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਹਰ ਮੁਰਦਾ ਪੱਤਾ ਇੱਕ ਮੁਰਤੀਕਾਰ ਜਾਂ ਕਲਾਕਾਰ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣਾ ਫੈਸਲਾ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਦਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। . ਛਪੇ ਹੋਏ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਮੋਟੇ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚੋਂ ਕੇਵਲ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੇ ਗਏ ਰੱਚਕ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੌ ਵਿੱਚੋਂ ਚੁਣਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਿੱਟਿਆਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਨ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ ਪਰ ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਕੁਝ ਤੱਥ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ

ਹਨ ਜਦੋਂ ਕਿ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਲਈ ਅਭਿਆਸ, ਅਨੁਭਵ ਅਤੇ ਧੀਰਜ ਦੁਆਰਾ ਕਮਾਏ ਹੁਨਰ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਮੁਹਾਰਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੇਸ ਫਾਈਲ ਨੂੰ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਨਿਪੁੰਨ ਸੈਕਟਰਾਂ ਨਾਲ ਛਾਟਣ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਅਤੇ ਸਹੀ ਨਿਰਣੇ ਵਿੱਚ ਪਰਿਪੱਕ ਹੋਣ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸੰਭਵ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਲੋੜਾਂ ਜਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਮੂਲ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਆਰਡਰ. ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦੇ ਤੂਫਾਨਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸੀਜ਼ਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਫਲ ਦੇਵੇਗੀ। ਮੰਚ 'ਤੇ ਇਕ ਇਮਾਨਦਾਰ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਡਰਨ ਜਾਂ ਘਬਰਾਹਟ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਟੋਅਰ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਕਦੇ-ਕਦਾਈਂ ਹੀ ਨਿਆਂਇਕ ਕੰਮ ਆਪਹੁਦਰੇ, ਸਨਕੀ ਜਾਂ ਬੇਈਮਾਨ ਜਾਂ ਕਾਰਨ ਲਈ ਬਾਹਰੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਸੁਚੇਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਬੇਈਮਾਨੀ ਤੋਂ ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਮਹਿਜ਼ ਪੈਲਫ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਆਂ ਦੀ ਖੋਜ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਜੱਜ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਾਂ ਤਾਂ ਅਨੁਸਰਣ ਕਰਨ ਜਾਂ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਪੂਰਵ-ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪੜ੍ਹਨਾ ਹੈ

ਉਹਨਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ। 29.11.2019 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਹਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਤੱਥ ਸੁਪਰੀਮ ਗਵਰਨਰ ਹਨ. ਲਾਰਡ ਅਲਫਰੇਡ ਥੌਮਸਨ ਡੇਨਿੰਗ, ਜੇ. ਨੇ ਆਪਣੀ ਕਿਤਾਬ, 'ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ' ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ: "ਮਿਸਾਲ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਸਿਰਫ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਨਿਆਂ ਦੇ ਮਾਰਗ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨਦੇਹੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਰੀ ਹੋਈ ਲੱਕੜ ਨੂੰ ਕੱਟਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਾਸੇ ਦੀਆਂ ਟਾਹਣੀਆਂ ਨੂੰ ਕੱਟਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ. ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਝਾੜੀਆਂ ਅਤੇ ਟਾਹਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਗੁਆਚਿਆ ਹੋਇਆ ਪਾਵਾਂਗਾ। ਮੇਰੀ ਬੇਨਤੀ ਹੈ ਕਿ ਨਿਆਂ ਦੇ ਰਸਤੇ ਨੂੰ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ ਜੋ ਇਸ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਬਣ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ।" ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪੜ੍ਹਨਾ ਹੈ ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਕੰਮ ਚਲਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਆਂਇਕ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਜਮ੍ਹਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬ ਸਹਿਜ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉੱਤਮ ਨਿਆਂਪਾਲਿਕਾ ਨੂੰ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਇਸ ਸਾਧਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਹੁਨਰ ਨੂੰ ਨਿਖਾਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਇਸ ਨਿਆਂਇਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਘਾਟ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

(27) ਸਹੀ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਛੋਟੀ ਸਮਝਦਾਰ ਕਟੌਤੀ ਲੱਭਣਾ ਹਰ ਜੱਜ ਦਾ ਸੁਪਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕੇਸ ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਰਸਤਾ ਲੱਭਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਉਹੀ ਹੈ ਜੋ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਫੈਸਲੇ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਪਸ਼ਟਤਾ ਵਿੱਚ ਉਮੀਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਬਦਲਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਅਤੇ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਜੋ ਕੀਤਾ ਉਹ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਜੱਜ ਦਾ ਮਨ ਅਤੇ ਦਿਲ ਉਸਦੇ ਦੂਰ ਦੇ

ਸਵੈ ਨਾਲੋਂ ਵੱਡਾ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਹਉਮੈ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤ ਛੋਟਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਮਿਲੀ ਕੋਰਟ ਦੇ ਜੱਜ ਦੀ ਹਉਮੈ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਸਾਥੀ ਜੱਜ ਨੇ 29.11.2019 ਦੇ ਆਪਣੇ ਰਿਹਾਈ ਦੇ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਠੋਸ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਕੇਸ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸਹੀ ਲੀਹ 'ਤੇ ਲਿਆਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਣਚਾਹੇ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਸਹਿਕਰਮੀ ਦੇ ਕੰਮ 'ਤੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰਦਿਆਂ ਕੀਤੀ ਟਿੱਪਣੀ ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਹ ਬਚ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਾਥੀ-ਜੱਜ ਨੇ ਪਤਨੀ ਦੇ ਵਕੀਲ ਤੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਸਹੀ ਸਵਾਲ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਜਿਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਸੀ, ਪਤੀ ਨੂੰ "ਹਿੰਦੂ ਵਿਆਹ ਦੀ ਧਾਰਾ 24 ਅਤੇ 26 ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਗੁਜ਼ਾਰੇ ਦੇ ਬਾਕੀ ਭੁਗਤਾਨਾਂ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਦੀਵਾਨੀ ਕੈਦ ਭੁਗਤਣ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ" ਅਤੇ ਫਿਰ, ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਪਤਨੀ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ 'ਤੇ, ਪਤੀ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ ਸਮਾਂ ਦੇਣਾ। ਜੱਜ ਸ੍ਰੀ ਅਜਾਇਬ ਸਿੰਘ ਨੇ ਅਨੁਭਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੌਲੀ ਜਾਰਜ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਦਿਲ ਤੱਕ ਜਾਣ ਦਾ ਰਸਤਾ ਲੱਭ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸੇ ਸਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਨਿਰਣਾਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਸਨ। ਪਰ ਫੈਮਿਲੀ ਕੋਰਟ ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਜੱਜ ਨੇ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਉਸ ਠੋਸ ਸੰਕੇਤ ਤੋਂ ਆਪਣਾ ਸਬਕ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਉਲਟਾ ਇਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਗ਼ਾਵਤ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮਾੜੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਗਏ ਹਨ। ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ, "ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਦਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਕੋਨਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਆਪਣਾ ਹੈ" ਐਲਡੌਸ ਹਕਸਲੇ ਨੇ ਕਿਹਾ। ਪਰ ਫੈਮਿਲੀ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਿਤੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਮਜ਼ਾਕ ਉਡਾਉਂਦੇ ਹਨ।

18.11.2019 ਨੇ ਜਿੱਤ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ "...ਇਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਹੈ"। ਫੈਮਿਲੀ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ ਰੈਂਕ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਇੰਨੇ ਵੱਡੇ ਬਿਆਨ ਨਾਲ, ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਥੀਸਿਸ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। 29.11.2019 ਦਾ ਆਰਡਰ ਕੋਈ ਥੀਸਿਸ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀਆਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਕਲਾਹੀਣ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਿਖਿਆ ਆਰਡਰ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੜਕ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਲਾਅ ਸਕੂਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਂ ਬਾਹਰ ਲਿਖ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਕੇ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਦੂਤ ਤੁਰਨ ਤੋਂ ਡਰਦੇ ਹਨ ਉੱਥੇ ਮੂਰਖ ਦੌੜਦੇ ਹਨ।

(28) ਸਾਨੂੰ 29.11.2019 ਦੇ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਹੋਰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਦੇਖਣ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਇਸ ਦੇ ਧਾਰਗੇਦਾਰ ਤਰਕ ਅਤੇ ਅਣਪਛਾਤੇ ਪੱਤਰਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਿੰਨ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਮੁੱਖ ਨੋਟਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉੱਚੀ ਘੋਸ਼ਣਾ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਪੜ੍ਹਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਉਹ ਕੇਸ 'ਤੇ ਕਿਵੇਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਫੈਮਿਲੀ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਜੱਜ ਆਪਣੇ ਲਹਿਜੇ ਅਤੇ ਟੇਨਲ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੈ, 18.11.2019 ਦੇ ਜੱਜ ਸ੍ਰੀ ਅਜਾਇਬ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ 18.11.2019 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਅਪਮਾਨਿਤ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਲੁਪਿਆਣਾ ਵਿੱਚ ਚੱਲ ਰਹੀਆਂ ਕਈ

ਪਰਿਵਾਰਕ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਕੋਲ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ "ਡਿਊਟੀ ਵਰਕ" 'ਤੇ ਸੀ ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਕੈਦ ਦੇ ਵਾਰੰਟਾਂ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਸੀਨ ਹੈ ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਉਸ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਚ ਕੀਤੀ ਟਿੱਪਣੀ ਤੋਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ: "... ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਕਤ ਅਦਾਲਤ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਰ ਆਪਣੀ ਸੂਝ-ਬੂਝ ਨਾਲ ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰਾ ਹੁਕਮ 21 ਨਿਯਮ 37 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਿਵਲ ਕੈਦ ਲਈ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਅਵੈਧ ਸੀ। ਇਸ ਨਿਰੀਖਣ ਦੁਆਰਾ ਉਹ ਮਿਤੀ 18.11.2019 ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ "ਅਵੈਧ" ਵਜੋਂ ਹਮਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਅੰਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧੇ ਤਰਕ ਨਾਲ ਜੋੜਦਾ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ " ਅਵੈਧ" ਸ਼ਬਦ ਦਰਜ ਕਰਕੇ ਅੰਸ਼ਕ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਜੇਲ੍ਹ ਭੇਜਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ 18.11.2019 ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸ਼ਬਦ ਉਸ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਾਂ ਕੀ ਉਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੱਜ ਸ਼੍ਰੀ ਅਜਾਇਬ ਸਿੰਘ ਦੀ ਸਿਆਣਪ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸਿਆਣਪ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਅਯੋਗਤਾ ਤਰਕ ਨਾਲ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਰਥਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਹੀਂ ਸਨ ਜੋ ਸਿਰਫ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ। ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਭਿਆਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਜੱਜ ਸ਼੍ਰੀ ਅਜਾਇਬ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸਿਰਫ ਪਤਨੀ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਦਿਖਾਉਣ ਤਾਂ ਕਿ ਉਹ ਤੁਰੰਤ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਰਿਮਾਂਡ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ, ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਦੀਵਾਨੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਕੱਟਣ ਲਈ ਭੇਜ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਕੈਦ ਜੇਕਰ ਉਸਨੇ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਨਾ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਸਜ਼ਾ ਕੱਟਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਹੀ ਸਜ਼ਾ ਕੱਟ ਚੁੱਕਾ ਹੁੰਦਾ, ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਸਮਾਂਤਰ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਕੁਝ ਰਕਮਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ। ਧਾਰਾ 125 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਇਸ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਅਤੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜੋ ਇੱਕ ਜੱਜ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਗੁਣ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਲਾਹਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਅਕਸਰ ਕਾਫੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਮੌਜੂਦਾ ਜੱਜ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਇਲੋ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕੁਝ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਭਰਾ ਜੱਜ ਇੱਕ ਘੱਟ ਪ੍ਰਾਣੀ ਹੈ।

(29) ਅਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮ ਦਾ ਲੇਖਕ ਫਿਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ 'ਤੇ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਉਚਿਤ ਸੇਵਾ ਮੰਨ ਕੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਹ ਸੱਚ ਸੀ, ਤਾਂ ਬਾਕੀ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਸੀਕਿਊਟਰ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, "ਇੱਕ ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਉਸ ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਡਿਊਟੀ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਓਕਤ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।" ਉਸਨੇ ਵਿਚੋਲੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ 'ਤੇ ਇੱਕ "ਸਮਾਂਤਰ ਅਦਾਲਤ" ਹੋਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਜਿਸ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਖੇਡ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਸ਼ਿਕਾਰ ਦੀ ਯਾਤਰਾ 'ਤੇ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਦੁਬਾਰਾ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤੁਲਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕੈਦ ਦੇ ਨਵੇਂ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਗੁੱਸੇ ਦੇ ਸੰਗੀਤ ਦਾ ਸਾਮ੍ਹਣਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਉਸਦੀ ਖੱਡ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ "ਚੱਲੋ" [ਇੱਕ "ਐਫ" ਨਾਲ ਬੰਦ ਕਰੋ] ਵਾਪਸ ਲਿਆਓ। ਇੱਕ ਲਈ, ਫੈਮਿਲੀ ਕੋਰਟ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਸਹੀ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ "ਅਦਾਲਤ" ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਬਜਾਏ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਨੇੜੇ ਸੀਮਤ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਹਨ। ਫੈਮਿਲੀ ਕੋਰਟ ਫੈਮਿਲੀ ਕੋਰਟ ਐਕਟ, 1984 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਥਾਪਿਤ ਕਨੂੰਨ ਦੀ ਰਚਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਫੋਰਮ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੰਕਸ਼ਨਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲਦੇ-ਜੁਲਦੇ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਬਿਲਕੁਲ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ, ਜਿਸ ਦਾ ਅਹੁਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦੀਵਾਨੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਵਿਆਹੁਤਾ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਬਹਾਲੀ, ਨਿਆਂਇਕ ਅਲਾਹਿਦਗੀ, ਪੇਂਡੋਟ ਲਾਈਟ ਮੇਨਟੇਨੈਂਸ, ਸਥਾਈ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ, ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਭੱਤਾ, ਤਲਾਕ ਆਦਿ ਆਦਿ ਦੀਆਂ ਸਿਵਲ ਅਤੇ ਫੌਜਦਾਰੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਮਿਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 125 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਇਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ। ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਫੈਮਿਲੀ ਕੋਰਟਸ ਐਕਟ, 1984 ਦੇ ਚੈਪਟਰ III ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਫੋਰਮ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤਣ ਯੋਗ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਪੈਰਵੀ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਕਾਨੂੰਨ, ਇੱਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਬਣਨ

ਲਈ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ **ਐਸ.ਡੀ. ਜੋਸ਼ੀ** ਬਨਾਮ **ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਫ ਨਿਆਂਇਕ ਬਾਂਬੇ** ³ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ

ਫੈਮਲੀ ਕੋਰਟਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਿਆਂਇਕ ਚਰਿੱਤਰ ਦੀ ਅਸਲੀਅਤ ਨੂੰ ਫੈਮਲੀ ਕੋਰਟਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਰਨ ਦੇ ਚਾਹਵਾਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਆਂਇਕ ਅਫਸਰਾਂ ਨੂੰ ਬੰਬਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਬੈਂਚ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ: -

“ਪਹਿਲਾਂ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਫੈਮਲੀ ਕੋਰਟ ਦੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਜੱਜ ਆਪਣੇ 'ਆਮ ਅਰਥਾਂ' ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜੱਜ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਪਰ ਸਖਤ ਭਾਵਨਾ ਨਾ ਤਾਂ ਇਸ ਦੇ ਮੈਂਬਰ/ਅਨਿੱਖੜਵਾਂ ਅੰਗ ਹਨ। ਅਨੁਛੇਦ 236 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਨਿਆਂਇਕ ਸੇਵਾਵਾਂ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 217 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਚਾਰੇ ਅਨੁਸਾਰ 'ਨਿਆਂਇਕ ਦਫਤਰ' ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ।”

(30) ਇਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਿਤ "ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ" ਜੋ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ, 1984 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜੋ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਣ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ: -

(1) . **ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ।**— (1) ਇਸ ਐਕਟ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, 1908 (1908 ਦਾ 5) ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ। ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈਆਂ [ਜਾਬਤਾ ਫੌਜਦਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ, 1973 (1974 ਦਾ 2) ਦੇ ਅਧਿਆਇ IX ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ] ਫੈਮਲੀ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਤੇ ਕੋਡ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਇੱਕ ਪਰਿਵਾਰਕ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਉਸ ਕੋਲ ਅਜਿਹੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ।

(2) ਇਸ ਐਕਟ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ, 1973 (1974 ਦਾ 2) ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ, ਫੈਮਲੀ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਸ ਕੋਡ ਦੇ ਚੈਪਟਰ IX ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ।

(3) ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਜਾਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਫੈਮਲੀ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਇਸ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਪਟਾਰੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਦੇ ਦਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਖਦ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਤੈਅ ਕਰਨ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕੇਗਾ। ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਦੁਆਰਾ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(31) ਇੱਕ ਵਿਆਖਿਆਤਮਕ ਪਾੜਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਪ੍ਰਤੱਖ ਅੰਤਰ ਹੈ ਕਿ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ

1984 ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 10 ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ "ਆਪਣੀ ਖੁਦ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਤੋਂ" ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ, 1908 ਦੇ ਇੱਕ ਅਪਵਾਦ ਵਜੋਂ ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਅਧੀਨ ਸਥਾਪਿਤ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟਾਂ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ ਅਤੇ ਨੈਸ਼ਨਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸਮਾਨਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਣੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ, ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ, 1947 ਦੇ ਕ੍ਰਮਵਾਰ 7A ਅਤੇ 7B, ਜੋ ਕਿ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਫਸਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵੀ ਹਨ। ਸੈਕਸ਼ਨ 11 "ਸੁਲਝਾਉਣ ਵਾਲੇ ਅਫਸਰਾਂ, ਬੋਰਡਾਂ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ" ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ: ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਹ "ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਗੇ ਜੋ ਸਾਲਸ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਬੰਧਤ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਢੁਕਵਾਂ ਸਮਝੇ"। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਫੈਮਿਲੀ ਕੋਰਟ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦਾ ਹੈ। 1984 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 10 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜ਼ਾਬਤੇ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ, ਜੱਜ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਵਾਟਰ ਹੋਲ ਤੋਂ ਪੀਣ ਲਈ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਹ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਚ ਇਸ ਵਧੀਆ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਸਮਝੇ ਬਿਨਾਂ, ਫੈਮਿਲੀ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕੰਬਲ ਆਰਡਰ ਵਿਚ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਕਿ "ਇਸ ਵਿਚ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਧੀ ਤਿਆਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।" ਇਸ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਉਹ ਨਿਆਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਬਲਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਤੋੜ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ, ਉਸਨੇ *ਬਲਜੀਤ ਕੌਰ ਬਨਾਮ ਜਸਵੀਰ ਸਿੰਘ ਤੋਂ ਤਾਕਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ*, ਜੋ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਦਿੱਤੇ ਤਿੰਨ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕੇਸ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਜੋ ਅਪੀਲੀ ਜਾਂ ਸੋਧਣ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਤਰਕ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਅਨੁਪਾਤ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਅਯੋਗ ਸਮਝਦਾ ਸੀ ਸਿਵਾਏ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਿਰ ਨੋਟਾਂ ਨੂੰ ਕੱਟ, ਕਾਪੀ ਅਤੇ ਪੇਸਟ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਇੱਕ ਪਾਪ, ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਮੁੱਖ ਨੋਟਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਲਈ। ਪੱਤਰਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅੰਦਰਲੇ ਤਰਕ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਅਤੇ ਇਹ ਵੇਖਣ ਲਈ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੀ ਬੰਧਨਯੋਗ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਕਿ: "ਇਸ ਲਈ, ਅਜਾਇਬ ਸਿੰਘ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਇੱਥੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਫੈਮਿਲੀ ਕੋਰਟ ਜਾਂ ਐਚਐਮਏ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਤੈਅ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ। ਸ੍ਰੀ ਅਜਾਇਬ ਸਿੰਘ ਨੇ 18.10.2019 ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕਢੇ ਵੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ। ਜੱਜ ਸ੍ਰੀ ਅਜਾਇਬ ਸਿੰਘ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦ ਪਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਦਾ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਜੱਜ ਨੂੰ "ਅਜਾਇਬ ਸਿੰਘ" ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਉਸ ਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਸਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਤਾਂ ਉਹ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਆਖਦਾ; "ਸ੍ਰੀ ਅਜਾਇਬ ਸਿੰਘ ਦੀ ਅਦਾਲਤ" ਜਾਂ "ਸ੍ਰੀ. ਅਜਾਇਬ ਸਿੰਘ" ਜਿਸ ਲਈ ਉਹ ਦੁਪਹਿਰ ਦੇ ਖਾਣੇ ਦੀ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਤੋਂ ਮੁਆਫੀ ਮੰਗਣ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ

ਸ੍ਰੀ ਅਜਾਇਬ ਸਿੰਘ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਇੰਨਾ ਨਾਰਾਜ਼ ਅਤੇ ਨਾਰਾਜ਼ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ। ਨਿਆਂਇਕ ਆਦੇਸ਼ ਜੋ ਕਿ; " ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੇਸ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਲਈ ਇੱਕ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਮੱਦੇ 'ਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਯੋਗਤਾ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ।" ਉਸਨੇ 23.11.2019 ਨੂੰ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਫੈਮਲੀ ਕੋਰਟ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਨੂੰ ਸਬੰਧਿਤ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਆਰਡਰ ਲਿਖਿਆ ਜੋ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦਾ ਮਨ ਉਸ ਸਮੇਂ ਅਤੇ 29.11.2019 ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਦੁਖੀ ਸੀ। ਸਬੰਧਿਤ ਆਰਡਰ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ 23.11.2019 ਨੂੰ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇੱਥੇ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

“ਮੌਜੂਦਾ: ਸ੍ਰੀ ਸੁਨੀਲ ਦੱਤ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਨਾਲ ਬਿਨੈਕਾਰ ਸੋਨੀਆ ਅਰੋੜਾ

ਮਿਤੀ 18.11.2019 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੰਬਰ 2 ਦੀ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਮੈਂ 18.11.2019 ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਅਜਾਇਬ ਸਿੰਘ, ਸਿੱਖਿਅਕ ਡਿਊਟੀ/ਅਧੀਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਜੱਜ, ਫੈਮਿਲੀ ਕੋਰਟ, ਲੁਧਿਆਣਾ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਹੇਠਲੇ ਹਸਤਾਖਰਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲੀਬਿਤ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੀਵਾਨੀ ਕੈਦ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ 'ਤੇ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮਾਮਲਾ ਦੀਵਾਨੀ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਸ਼ਰਤੀਆ ਵਾਰੰਟਾਂ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੀਵਾਨੀ ਕੈਦ ਦੇ ਚਾਰਜ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਕ ਡਿਊਟੀ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸੁਝ-ਬੁਝ ਨਾਲ ਨਾ ਸਿਰਫ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ, ਬਲਕਿ ਆਪਣੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਤੀਜੇ ਵੀ ਦਿੱਤੇ। ਸਿਆਣਪ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਵਧੇਰੇ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਉਸੇ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਵਿਦਵਾਨ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਫੈਮਿਲੀ ਕੋਰਟ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਸਣਨਾ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੌਜੂਦਾ ਫਾਈਲ ਨੂੰ 25.11.2019 ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਕ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਫੈਮਿਲੀ ਕੋਰਟ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ 25.11.2019 ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ 10.00 ਵਜੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਫੈਮਿਲੀ ਕੋਰਟ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਹਿਲਮਦ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਸਬੰਧਤ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਫਾਈਲ ਭੇਜਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। (ਜੋੜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

(32) ਉਸ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਵਿਦਵਾਨ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਜੱਜ, ਫੈਮਿਲੀ ਕੋਰਟ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਨੇ ਠੁਕਰਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਜੱਜ ਦਾ ਮਿਤੀ 25.11.2019 ਦਾ ਸਬੰਧਤ ਹੁਕਮ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:

“ਮੌਜੂਦਾ: ਸ਼੍ਰੀ ਸੁਨੀਲ ਦੱਤ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਨਾਲ ਬਿਨੈਕਾਰ।

ਜਵਾਬਦੇਹ ਰਾਜੇਸ਼ ਅਰੋੜਾ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ।

18.11.2019 ਨੂੰ ਵਧੀਕ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਜੱਜ (ਫੈਮਿਲੀ ਕੋਰਟ), ਲੁਧਿਆਣਾ ਵੱਲੋਂ ਸ਼੍ਰੀ ਅਜਾਇਬ ਸਿੰਘ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ, ਜਦੋਂ ਸ਼੍ਰੀ ਆਰ.ਕੇ.ਸ਼ਰਮਾ, ਵਧੀਕ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਜੱਜ (ਫੈਮਿਲੀ ਕੋਰਟ), ਛੱਟੀ 'ਤੇ ਸੀ। ਮਿਤੀ 18.11.2019 ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ 'ਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਹੇਠਾਂ ਹਸਤਾਖਰਿਤ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਉਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਕੇਸ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਸ਼੍ਰੀ ਆਰ.ਕੇ.ਸ਼ਰਮਾ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਧੀਕ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਜੱਜ (ਫੈਮਿਲੀ ਕੋਰਟ), ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਧਿਰਾਂ 29.11.2019 ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਆਰ.ਕੇ.ਸ਼ਰਮਾ, ਵਧੀਕ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਜੱਜ (ਫੈਮਿਲੀ ਕੋਰਟ), ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਅਹਿਲਮਦ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਫਾਈਲ, ਹਰ ਪੱਖੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਸਬੰਧਤ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਭੇਜੇ।

(33) ਜੇਕਰ ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਮੁੜ ਫੈਸਲਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੈਦ ਦੇ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਨਾਲ ਉਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਕੇ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ : “ ਇਸ ਲਈ, ਅਜਾਇਬ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਸਿੰਘ ਦਾ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਐਚਐਮਏ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਤੈਅ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਫੈਮਿਲੀ ਕੋਰਟ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਛੱਡ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕੋਈ ਭਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, 12.12.2019 ਲਈ ਨਵੇਂ ਸਿਵਲ ਕੈਦੀ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ” ਉਸਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਹ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਤਿੰਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਨਿਰਣਾ ਦੂਰ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੈਦ ਦੇ ਵਾਰੰਟ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋ ਨੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਬਚਾਅ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਨਿਰਣੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਉਹ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਅਜਾਇਬ ਸਿੰਘ ਨੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਵਾਰੰਟਾਂ 'ਤੇ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਜੇਲ੍ਹ ਭੇਜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸੀ. ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਉਸਦੇ ਪਤੇ 'ਤੇ ਸੇਵਾ

ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ।

(34) ਜੱਜ ਫਿਰ, ਇਮਪਿਊਡ ਆਰਡਰ ਦੇ ਪੈਰਾ 2 ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਉੱਚਾ, ਔਖਾ ਅਤੇ ਰੌਚਕ ਬਿਆਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਤਾਲਮੇਲ ਫੈਮਿਲੀ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੇ ਉਸਨੂੰ "ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ "ਮਜ਼ਬੂਰ" ਕੀਤਾ ਹੈ। ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰੋ? ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਿਵੇਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ 18.11.2019 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਜਾਂ ਸਤਿਕਾਰ ਦੇਣ ਦੇ ਕੋਈ ਸਕਿੰਟ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਜਾਂ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਦੀਵਾਨੀ ਕੈਦ ਦੇ ਵਾਰੰਟ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਜਾਂ ਕੀ ਮੈਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰੇ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਅਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛੇ। ਇਹ ਬੇਤੁਕਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਮੈਂ ਸੋਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਸਕੂਲੀ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਿੱਚ ਲੇਖ ਲਿਖਣਾ ਜਾਂ ਲਾਅ ਸਕੂਲ ਇਮਤਿਹਾਨ ਵਿੱਚ ਪੇਪਰ ਲਿਖਣਾ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਜਾਂ ਨਿਆਂਇਕ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਲਿਖਣਾ ਹੈ ਜੋ ਚੁਣੌਤੀ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ। ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਤਿੰਨ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਬਾਈਡਿੰਗ ਕਾਨੂੰਨ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਕੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। 29.11.2019 ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਰਾਗ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਸੂਈਆਂ ਲਈ। ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਸਿਰਫ ਕੈਚ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਅ ਜਰਨਲ ਦੇ ਭਾੜੇ ਦੇ ਰਿਪੋਰਟਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਚਰਚਾ ਦੇ ਬੋਲਡ ਟੈਕਸਟ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਹਾਈਫਨ ਅਤੇ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਫਿਕ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਦੁਬਾਰਾ ਤਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਹੈ “ ਸੁਮਨ ਬਨਾਮ ਅਜੀਤ ”, “ ਬਲਜੀਤ ਕੌਰ ਬਨਾਮ ਜਸਵੀਰ ਸਿੰਘ ” ਅਤੇ “ ਵੇਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਬਨਾਮ ਸਨੇਹ ਲਤਾ ”, ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰੇ ਹਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਹਨ, ਅਰਥਾਤ, *ਟਹਿਲ ਸਿੰਘ* ਬਨਾਮ *ਸ਼ਿਵਜੀ ਰਾਮ* ਅਤੇ *ਕਰਨਲ ਅਜਾਇਬ ਸਿੰਘ* ਬਨਾਮ *ਪੀ.ਐਨ.ਬੀ.* ⁶ *ਟਹਿਲ ਸਿੰਘ* ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ:

"7. ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿਵ ਅਦਾਲਤ ਫੈਸਲੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਅਤੇ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਹ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ (i) ਕਿ ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ, ਦੇਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ, ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀਆਂ ਸਥਾਨਕ ਸੀਮਾਵਾਂ ਤੋਂ ਫਰਾਰ ਹੋਣ ਜਾਂ ਛੱਡਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ; ਜਾਂ (ii) ਨੇ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਬੇਈਮਾਨੀ ਨਾਲ, ਉਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ

ਤਬਦੀਲ ਜਾਂ ਛੁਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ
 ਸੰਪੱਤੀ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੋਰ ਬੁਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ, ਜਾਂ
 (iii) ਜੋ ਕਿ ਨਿਰਣਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਕੋਲ ਡਿਕਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਫਰਮਾਨ ਦੀ
 ਰਕਮ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਸਾਧਨ ਹੈ ਅਤੇ
 ਇਨਕਾਰ ਜਾਂ ਅਣਗਹਿਲੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸੇ ਦਾ
 ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਣਗਹਿਲੀ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹਨਾਂ
 ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ, ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਫੈਸਲੇ-
 ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੀ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ
 ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਸਿੱਖਿਅਤ
 ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਿਰਫ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਕਰਜ਼ਦਾਰ
 ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਹਾਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।
 ਉਸ ਨੇ ਬੇਤੁਕੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਸਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਤੋਂ ਵੀ
 ਅਜਿਹੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਰਜ ਕਰਵਾਏ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਕੋਈ ਖੋਜ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ
 ਨਿਰਣਾ- ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਉਪਰੋਕਤ ਗਿਣੀਆਂ ਗਈਆਂ ਭੁੱਲਾਂ ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ
 ਵੀ ਕੰਮ ਲਈ ਦੇਸ਼ੀ ਸੀ। ਅਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਹੁਕਮ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ
 ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਅੰਕਿਤ ਧਾਰਾ 51 ਦੇ ਪ੍ਰਵਿਸ਼ੇ ਦੇ (ਏ),
 (ਬੀ) ਜਾਂ (ਸੀ) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਆਧਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਦੀ ਵੀ ਬੇਨਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ
 ਹੈ। ਇਹ ਆਰਡਰ 21 ਨਿਯਮ 37 ਅਤੇ 40, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਅਧੀਨ
 ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ
 ਨੂੰ 75 ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਸਿਵਲ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ
 ਅਸਥਿਰ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ
 ਵਰਤੋਂ ਵਿਚ ਭੌਤਿਕ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਲਈ ਹੁਕਮ ਰੱਦ ਕੀਤੇ
 ਜਾਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਆਰਡਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ”

(35) *ਕਰਨਲ ਅਜਾਇਬ ਸਿੰਘ , ਰਿਕਵਰੀ ਦੇ ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ , ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ
 ਕਿਹਾ:*

“ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਚਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਦੇ ਵਾਰੰਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ
 ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ, ਇਸ ਛੋਟੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਦਾ
 ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਦੀਵਾਨੀ
 ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੇ ਆਰਡਰ 21, ਰੁਲ 37 ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ
 ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕਰਨ
 ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨੋਟਿਸ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ
 ਤੱਕ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕੋਈ ਖੋਜ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਕਿ ਫੈਸਲਾ-
 ਕਰਜ਼ਦਾਰ, ਨਾਲ। ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਅਤੇ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਉਣ ਦਾ
 ਇਰਾਦਾ, ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀਆਂ ਸਥਾਨਕ ਸੀਮਾਵਾਂ ਤੋਂ ਫਰਾਰ ਹੋਣ

ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਖੋਜ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਦੇ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਸਨ। ”

(36) ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ **ਦੀਦਾਰ ਸਿੰਘ** ਬਨਾਮ **ਐਸ.ਬੀ.ਆਈ⁶ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ:**

“ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਅਨੁਸੂਚੀ P/1 8.10.2010 ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇਡੀ ਨੂੰ ਬਿਨੈ ਪੱਤਰ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਉਸੇ ਦਿਨ ਅਯੋਗ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 51 ਸੀਪੀਸੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪੈਸੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਹੈ, ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੁਆਰਾ ਫਾਂਸੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ, ਫੈਸਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਅਦਾਲਤ, ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੱਸੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਜੇਡੀ ਨੂੰ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਜੇਡੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਅਯੋਗ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਪਗਨਡ ਆਰਡਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਗੜਿਆ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਗਲਤੀ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹੈ।

ਉਪਰੋਕਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਆਰਡਰ 21 ਨਿਯਮ 37 ਸੀਪੀਸੀ ਇਹ ਵੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਫੈਸਲੇ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਲਈ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰੇਗੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਪ੍ਰਤੀ ਵਚਨਬੱਧ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਸਿਵਲ ਜੇਲ੍ਹ. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਧਾਰਾ 51 ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਆਰਡਰ 21 ਨਿਯਮ 27 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੀ ਕਿ ਜੇਡੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ਪਰ ਜੇਡੀ ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਉਸ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਅਨੁਸੂਚੀ P/1 ਦਾ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(37) ਪਰ ਮੈਂ 29.11.2019 ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਭਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਹਨਾਂ ਤਿੰਨ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹੇ ਬਿਨਾਂ ਵੀ ਇਹ ਦੇਖਣ ਦਾ ਜੋਖਮ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੋਈ ਅਦਾਲਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ, ਕਿ ਨੋਟਿਸ ਅਤੇ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਬਿਨਾਂ, ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਤੁਰੰਤ ਸਿਵਲ ਜੇਲ੍ਹ ਭੇਜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਇਸ ਅਦਾਲਤ 'ਤੇ ਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਦੀ ਆਮ ਪਹੁੰਚ ਨੂੰ ਸਮਝੇ।

(38) ਵੇਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵਿੱਚ , ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਉਤਪਾਦਨ ਲਈ ਫਾਂਸੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਦੇ ਵਾਰੰਟਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਸੀ

ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਕਿ ਉਸ ਤਰੀਕ 'ਤੇ ਉਹ ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ ਗੁਜ਼ਾਰੇ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੇ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾ ਸਕੇ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਸਿਵਲ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂ ਨਾ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇ। ਜੇਡੀ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 51 ਦੀਆਂ ਕੋਈ ਵੀ ਸ਼ਰਤਾਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪੈਰਾ 4 ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:

“4. ਮੈਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਦੀਆਂ ਵਿਰੋਧੀ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਦੇ ਵਾਰੰਟ ਉਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਨਾ ਹੋਣ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਅਣਪਛਾਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਆਰਡਰ 21 ਨਿਯਮ 37 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੋਡ। ਇਸ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਕਤ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼, ਨਿਯਮ 37 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (2) ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਲਈ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਠੀਕ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਲਈ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿਵ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਸ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਤਾਂ ਜੋ ਨਿਯਮ 40 *ibid* ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਹ ਅਜਿਹੀਆਂ ਅਗਲੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 51 ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਲੋੜਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦਰਜ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ...”

(39) ਮੈਂ ਇਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਆਪਣਾ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ। ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਦੇ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਅਗਲੇ ਪੜਾਅ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 51 ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦਰਜ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਫੈਮਿਲੀ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਹ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਪਰ ਮੁੱਢਲੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਸੰਮਨ ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਦੇ ਵਾਰੰਟਾਂ ਦੇ ਪੜਾਅ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਕਾਹਲੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਤੋੜਿਆ ਸੀ।

(40) *ਸੁਮਨ [2011]* ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਪਤੀ ਦੀ ਤਲਾਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ HMA ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਕੇਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਰਹੀ ਸੀ। ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਪਤਨੀ ਨੇ *ਪੇਡੋਟ ਲਾਈਟ ਮੇਨਟੇਨੈਂਸ ਲਈ ਅਤੇ ਬਕਾਇਆਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਤਲਾਕ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਬਚਾਅ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ।* ਫੈਮਿਲੀ ਕੋਰਟ ਨੇ 29.11.2019 ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਮੁੱਖ ਨੋਟ 'ਏ' ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਨਿਰੀਖਣ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦ੍ਰਤ ਕਰਨ ਲਈ 'ਬੀ' 'ਤੇ ਡਿੱਗਿਆ ਕਿ ਪਤੀ ਨੂੰ ਮਾਣਹਾਨੀ ਲਈ ਫੜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਲਈ ਹਾਈਕੋਰਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਲਈ ਨਿਰਣੇ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਣ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ. ਪਤੀ ਨੇ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸਫਲਤਾ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਸਦਾ ਬਚਾਅ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਿਮੋਟ ਡਿਗਰੀ ਨਾਲ ਵੀ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(41) *ਬਲਜੀਤ ਕੌਰ [2011]* ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫਿਰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ *ਸੁਮਨ* ਨੇ ਇੱਕ ਵਿਆਹੁਤਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੀ ਘਟੀਆ ਰਕਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਜੋ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਅਤੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਜਾਂ ਆਰਡਰ XXI, ਨਿਯਮ 37, ਸੈਕਸ਼ਨ 51 ਜਾਂ 40 ਸਮੇਤ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਪਬੰਧ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰਾ ਹੈ ਜੋ ਦੂਰੋਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਸ ਕੇਸ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਦੇ ਕਿ ਇੱਕ ਪਤਨੀ ਨੇ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਗੁਜ਼ਾਰੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਫੈਮਿਲੀ ਕੋਰਟ ਨੇ ਟੋਪੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢੇ ਗਏ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸਿਆਣਪ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਰਸਾਲਿਆਂ ਵਿਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਹੈੱਡ ਨੋਟਸ ਦੀ ਕੱਟ ਕਾਪੀ ਪੇਸ਼ ਤੋਂ ਲਿਆ, ਜੋ ਕਿ "ਸਿਆਣਪ" ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀ ਅਜਾਇਬ ਸਿੰਘ, ਵਿਦਵਾਨ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਜੱਜ, ਫੈਮਿਲੀ ਕੋਰਟ; ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਦੂਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਸਿਵਲ ਕੈਦ ਵਿੱਚ ਭੇਜਣ ਦੇ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਜਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਘਿਰੀ ਹੋਈ ਆਪਣੀ ਮਾਨਸਿਕ ਸਮਰੱਥਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਹੋ ਕੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਫਾਂਸੀ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੈਸੇ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਹੱਲ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ "ਸਮਝਾਇਆ"। ਅਤੇ ਵਿਡੰਬਨਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸ਼੍ਰੀ ਅਜਾਇਬ ਸਿੰਘ, ਵਿਦਵਾਨ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਜੱਜ, ਫੈਮਿਲੀ ਕੋਰਟ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਦਾ ਹੁਕਮ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਇਹ ਇੱਕ ਉੱਚਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਮੁਢਲੇ ਗਿਆਨ ਦਾ ਵੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਕੇ ਉਹ ਕੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਪਿੱਠ ਪਿੱਛੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਭੈੜਾ ਕੰਮ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਜੱਜ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(42) ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮੈਂ ਬਚਿਆ ਹੋਇਆ ਹਾਂ, ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹਾਂਗਾ, ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦੀ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਭਾਵਨਾ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋ ਸਭ ਤੋਂ ਭੈੜੇ ਹਾਲਾਤ ਬਾਰੇ ਮੇਰੀ ਸੋਚ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਹੈ; ਕੀ ਉਹ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਵਿਚਾਰਾਂ 'ਤੇ ਜੇਲ੍ਹ ਭੇਜਣ ਲਈ ਅਰੰਭ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਮਨ ਨਾਲ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨਾਲ ਰਲ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਹੁਕਮ ਇਸ ਦੇ ਦੱਸਣ ਵਾਲੇ ਸੰਕੇਤ ਹਨ।

(43) ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੁੱਖ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕਤਾ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਸਿਧਾਂਤ/ਅਧਿਐਨਾਂ ਦੇ ਨਿਰਣੇ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇ।

ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ [ਕਾਨੂੰਨੀ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਕਾਰਨ] ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੂਰਵਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਗੈਰ-ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਨੁਪਾਤ ਅਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਲਾਅ ਜਰਨਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿਪੋਰਟਰ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈੱਡ-ਨੋਟ ਸਿਰਫ ਕੇਸ ਦੀ ਵਿਆਪਕ ਰੂਪਰੇਖਾ ਜਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਕਿਸਮ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਖਰੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ। ਕੇਸ ਦਾ ਸਹੀ ਅਨੁਪਾਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਇੰਨਾ ਸੌਖਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਇੱਕ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਨਾ। ਅਨੁਪਾਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਪਰ ਸਿੱਟੇ ਦੇ ਨਾਲ ਕੇਸ ਹਨ। ਇੱਕ ਸਿੱਟਾ ਉਦਾਹਰਨ ਦਾ ਗਠਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਜੱਜ, ਫੈਮਿਲੀ ਕੋਰਟ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਨੇ ਮੁੱਖ-ਨੋਟਾਂ 'ਤੇ ਅਨੁਵਾਹ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਗੰਭੀਰ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ। ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਕੋਈ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਮੁਸ਼ਕਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਫੀਲਡ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਪੜ੍ਹਨ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ। ਜੇ ਉਹ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਦੇਸ਼ਪੂਰਨ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸ ਨਾ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ। ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਕਈ ਡਿਕਟਾ ਵਿੱਚ ਸਪਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪ੍ਰਤੀ ਲਾਰਡ ਹਾਲਸਬਰੀ ਵਿੱਚ *ਕੁਇਨ ਬਨਾਮ ਲੈਥਮ*⁷, ਜੋ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ *ਉੜੀਸਾ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਸੁਧਾਂਸੂ ਸੇਖਰ ਮਿਸ਼ਰਾ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ*⁸, ਇੱਕ ਹਵਾਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ। *Leathem* ਤੋਂ, ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:

"ਹੁਣ ਐਲਨ ਬਨਾਮ ਫਲੱਡ, (1898) AC 1 ਦੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੀ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਆਮ ਪਾਤਰ ਦੇ ਦੋ ਨਿਰੀਖਣ ਹਨ ਜੋ ਮੈਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਕਸਰ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਕਿ ਹਰੇਕ ਨਿਰਣੇ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖਾਸ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੀ ਸਾਧਾਰਨਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਥੇ ਪਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪੂਰੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਪਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੱਥਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਜਾਂ ਯੋਗ ਹਨ ਉਸ ਕੇਸ ਦਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਹੋਣੇ ਹਨ। ਦੂਜਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਕੇਸ ਸਿਰਫ ਉਸ ਲਈ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਲਈ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਤੋਂ ਤਰਕ

ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਮੋਡ ਤਰਕ ਦਾ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਲਾਜ਼ੀਕਲ ਕੋਡ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਹਰ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤਰਕਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

(44) **ਹੈਰਿੰਗਟਨ** ਬਨਾਮ **ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਰੇਲਵੇ ਬੋਰਡ**⁹ ਵਿੱਚ ਲਾਰਡ ਮੌਰਿਸ ਨੇ ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਕਿ ਫੈਸਲੇ ਕਿਵੇਂ ਪੜ੍ਹੇ ਜਾਣੇ ਹਨ:

"ਕਿਸੇ ਭਾਸ਼ਣ ਜਾਂ ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਰਤਣ ਵਿਚ ਹਮੇਸ਼ਾ ਖਤਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਵਿਧਾਨਿਕ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਚਲੇ ਸ਼ਬਦ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਆਂਇਕ ਕਥਨ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਸੈਟਿੰਗ ਵਿਚ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪਰਿਸਥਿਤੀ ਲਚਕਤਾ, ਇਕ ਵਾਧੂ ਜਾਂ ਵੱਖੋ-ਵੱਖ ਤੱਥ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿਚ ਸਿੱਟਿਆਂ ਵਿਚ ਅੰਤਰ ਪੈਦਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਅਨੁਵਾਹ ਭਰੋਸਾ ਕਰਕੇ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨਾ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

(45) ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲਾਰਡ ਡੇਨਿੰਗ ਦੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦ ਲੋਕਸ ਕਲਾਸਿਕਸ ਬਣ ਗਏ ਹਨ। ਐਬਸਟਰੈਕਟ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

“ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਇਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕੇਸ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਸਮਾਨਤਾ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਵੇਰਵਾ ਪੂਰੇ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਬਦਲ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵੇਲੇ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਪਰਤਾਵੇ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਾਰਡੋਜ਼ੋ ਦੁਆਰਾ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ।, ਜੇ.) ਇੱਕ ਕੇਸ ਦੇ ਰੰਗ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਦੇ ਰੰਗ ਨਾਲ ਮਿਲਾ ਕੇ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਇੱਕ ਕੇਸ ਦੀ ਲਾਈਨ ਦੇ ਕਿਸ ਪਾਸੇ ਡਿੱਗਦਾ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕੇਸ ਨਾਲ ਵਿਆਪਕ ਸਮਾਨਤਾ ਬਿਲਕੁਲ ਨਿਰਣਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹੈ।”

(46) **ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ** ਬਨਾਮ **ਧਨਵੰਤੀ ਦੇਵੀ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ** ਦੇ ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਵਿੱਚ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਲਈ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ।¹⁰, ਕੇ. ਰਾਮਾਸਵਾਮੀ, ਜੇ. ਨਿਰੀਖਣ:

“ਇੱਕ ਫੈਸਲਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਜੋ ਤੱਤ ਤੱਤ ਹੈ ਉਹ ਇਸਦਾ ਅਨੁਪਾਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹਰ ਨਿਰੀਖਣ ਉਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਨਿਰਣੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਤੋਂ ਤਰਕ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹਰੇਕ ਨਿਰਣੇ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖਾਸ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੀ ਸਾਧਾਰਨਤਾ ਜੋ ਕਿ ਉੱਥੇ ਪਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਪੂਰੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਕੇਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੱਥਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਅਤੇ ਯੋਗ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾਂ ਲੱਭੇ ਜਾਣੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਲਾਭਦਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ

ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਇੱਥੇ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਵਾਕ ਕੱਢੇ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਿਉਂਕਿ

⁹ 1972 (2) WLR

537

¹⁰ (1996) 6 SCC 44

(*Rajiv Narain Raina, J.*)

ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਸਾਰ ਇਸਦਾ ਅਨੁਪਾਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹਰ ਨਿਰੀਖਣ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਿਸੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਕੱਲੇ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇਸ ਲਈ ਬਾਈਡਿੰਗ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ, ਸਖਿਪ ਅਨੁਪਾਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਚਾਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਫੈਸਲਾ, ਜਿਸ ਕੋਲ ਇਕੱਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਤਾਕਤ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੀ ਸੀ, ਬੰਧਨ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 141 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਸਿਰਫ ਉਹੀ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਜੋ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇੱਕ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਨਿਆਂਇਕ ਫੈਸਲਾ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਦਲੀਲ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਇਆ ਹੈ ਜੋ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਮੁੱਦੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਨ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ, ਅਤੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਦੀ ਉਦਾਹਰਨ ਤਾਕ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਪਰਿਪੱਕ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਤੋਂ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਤੱਕ ਕਟੌਤੀਯੋਗ ਨਿਯਮ ਹੈ ਜੋ ਇਸਦਾ ਅਨੁਪਾਤ ਨਿਰਣਾਇਕ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਕਿਸੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਬੰਧਨ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ ਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਇਹ ਵੇਖਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਕੀ ਤੱਥ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ ਕਿਹੜਾ ਨੁਕਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਕੋਈ ਵੀ ਨਿਰਣਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨ ਹੈ। ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਜਾਂ ਇੱਕ ਧਾਰਾ ਜਾਂ ਇੱਕ ਵਾਕ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪੂਰੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਸਥਿਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਜੱਜਾਂ ਨੂੰ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(47) **ਹਰਿਆਣਾ ਵਿੱਤੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਜਗਦੰਬਾ ਆਇਲ ਮਿੱਲ** ਵਿੱਚ ਅਕਸਰ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ¹¹ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਕਿ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਅੰਨ੍ਹਾ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਣ ਦੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਨਿਆਂਇਕ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕੇਸ ਤੋਂ ਕੇਸ ਦੀ ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਿਰਫ ਅਨੁਪਾਤ ਬੰਨ੍ਹਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਪਦਾਰਥਕ ਬਿੰਦੂ ਜਾਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਤੱਥ ਪੂਰੇ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਬਦਲ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ:

“ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਤੱਥ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ ਰੱਖੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨੂੰ ਯੂਕਲਿਡ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ

ਨਾ ਹੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਜੋਂ। ਇਹਨਾਂ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ

¹¹ (2002) 3 SCC

(*Rajiv Narain Raina, J.*)

ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ, ਵਾਕਾਂਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ, ਜੱਜਾਂ ਲਈ ਲੰਮੀ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਚਰਚਾ ਦਾ ਮਤਲਬ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ। ਜੱਜ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਨਿਰਣੇ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਉਹ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹਨ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ”

(48) ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਈ ਚਰਚਾ ਤੋਂ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਪੂਰਵ-ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਾਵਧਾਨ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। 4.10.2019 ਅਤੇ 29.11.2019 ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਅਨੈਕਸ P-7 ਅਤੇ P-14 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਰਡਰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਮਾਮਲਾ ਦਰਜ ਕਰਕੇ ਰਿਮਾਂਡ 'ਤੇ ਲਿਆ ਹੈ। ਫੈਮਿਲੀ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਬਣਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਕੇ ਸਹੀ ਪਤੇ 'ਤੇ ਤਾਜ਼ਾ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪੇਸ਼ੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹਣ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਸਮੇਂ, ਘਾਤਕ ਖਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਿਆਂਇਕ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਲੰਬਾਈ ਜਾਰੀ ਰਹੇਗੀ, ਜੋ ਇਸ ਸਮੇਂ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਫਾਈਲ ਤੋਂ ਮਿਟਾਈ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਹੇਠਾਂ। ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਡਰ ਦੇ ਕਾਰਵਾਈ ਲੜਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖੇ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਵਿੱਚ ਦਬਾਏ ਜਾਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਹੋਣਗੇ। ਇਸ ਆਰਡਰ ਦਾ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਫੈਮਿਲੀ ਕੋਰਟ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਕੋਲ ਮਾਮਲਾ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਜੋ ਇਸ ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਕਹੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੱਲ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਸਾਫ਼ ਸਲੇਟ ਅਤੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਦਿਮਾਗ ਨਾਲ ਸੁਰੂਆਤ ਕਰੇ ਅਤੇ ਜੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਕਰੇ।

(49) ਸਿੱਖਿਅਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਫੈਮਿਲੀ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰੇਗਾ [ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅੰਤਰ-ਨਿੱਜੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਇਸ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਨੋਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੋ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ] ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਜੱਜ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਵੀ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਲਈ। ਮਿਤੀ 23.11.2019 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨਵੀਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਤਬਾਦਲਾ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨਾਲ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣੂ ਫੈਮਿਲੀ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਲਈ, ਕੇਸ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਮੌਜੂਦਾ ਪ੍ਰਤੀਯੋਗੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤਾ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਸਹੀ ਪਤਾ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਵੀ ਫਰਮਾਨ ਅਨੁਸਾਰ ਬਕਾਇਆ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(50) ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਜਨਰਲ ਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਦੋਸ਼ਪੂਰਨ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਸਨ, ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਪੱਖ ਤੋਂ,

¹¹ (2002) 3 SCC

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੁਕਵਾਂ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ

ਉਸ ਤੋਂ ਵਿਆਹ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਸਮੇਤ ਉਪਾਅ ਕਰੋ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਫੈਮਲੀ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਕਦੇ ਤਾਇਨਾਤ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਇਕ ਸੁਭਾਅ ਅਤੇ ਲੋੜੀਂਦੀ ਪਹੁੰਚ ਦੀ ਘਾਟ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਜਿਹੇ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੋ ਲੋੜੀਂਦੇ ਹਨ।

(51) ਨੋਟ: ਜੇਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਉਚਿਤ ਚੈਨਲ ਰਾਹੀਂ ਨਿੱਜੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਉਸ ਦੇ ਕੰਮ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਕੈਵੀਏਟਰ ਨੇ ਇਸਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ 'ਤੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਜੇਕਰ ਉਸ ਕੋਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਲਿਖਤੀ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਜਾਇਜ਼ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਚੈਂਬਰ ਜਾਂ ਕੈਮਰਾ ਕੋਰਟ ਰੂਮ ਵਿੱਚ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਧੀਰਜ, ਪੱਖਪਾਤ ਰਹਿਤ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਵਿਆਖਿਆ 'ਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਫੈਸਲੇ ਲਈ।

ਸੁਮਤੀ ਜੰਡ ਡਾ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਈਸ਼ਵਰਜੋਤ ਕੌਰ